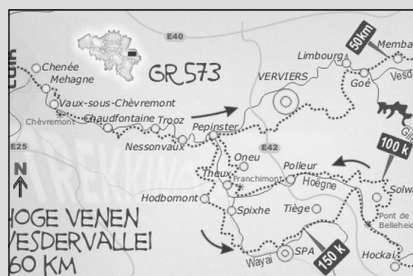

CLUBBLAD • OKTOBER 2014 • NR 40-10

OLAT NIEUWS

Wandelsportvereniging

Clubreis: verslag van 20 sept. en vooruitblik op 25 oktober (GR573)

19 oktober: eerste winterserie-wandeling start vanuit Olland

Vier Quellen Weg (Zwitserland): aflevering 1

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

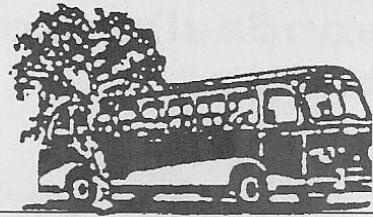
Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KNBLO-NL wandelsport-
organisatie Nederland
Aangesloten bij:
Atletiekunie en NFV (IVV)

*Op 12 september jl.
namen ruim 500
mensen deel aan een
herdenkingswandeling,
georganiseerd door
OLAT en Veghel Wandelt,
in het kader van 70 jaar
Operatie Market Garden.*

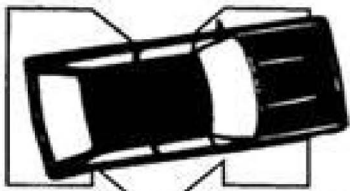
Burgemeester van Oerlehof 8
5491 AP Sint-Oedenrode
Tel. 06 - 12 27 83 95
www.fotografiebrouwers.nl
info@fotografiebrouwers.nl

Van Hoof Sint Oedenrode

Het busbedrijf waar u het best
mee UIT bent

Telefoon 0413 472545
Grote Doelenlaan 16-18
5491 EG SINT OEDENRODE

M.V.D. HEIJDEN
autocentrum zijtaart b.v.

Past. Clercxstraat 34, 5465 RH Zijtaart
Telefoon 0413 36 33 74 • Fax 0413 34 26 14
www.mvdheijdenzijtaart.nl

Café Biljard

Schonmoeder

Linze 13
5667 AH Geldrop
Tel: 040-2862046
bij Sporthal De Kievit

VAKANTIECENTRUM
DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?
Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN
Zwartebergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
Tel. 0497-541373
E-mail: info@zwartebergen.nl

LANDSCHAP
reisboekwinkel

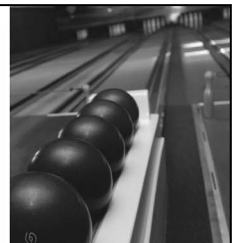
LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven

info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 256 9653
F 040 256 9654

De Vresselse Hut
de gezelligste 'Hut' in de regio

Al meer dan 40 jaar het adres voor
bruiloften, recepties, bedrijfsfeesten,
vergaderingen en kinderfeesten.

t 0499 472 870 • www.devresselshut.nl

REDACTIE OLAT NIEUWS

Ad van Asten (coördinatie, bestuursafgev.)
Ad van Asten, Lineke den Boer, Wil Jacobs-
Effting, Rinda Scheltens (redactie)
Lineke den Boer (eindredactie, vormgeving)
Noud Wijn (fotografie)
Otto Ahlers (archivering, techniek)

INLEVEREN KOPIJ VOLGEND NUMMER

t/m 26 oktober 2014
Lupinelaan 27, 5691 WC Son
olatnieuws@olat.nl
info redactie algemeen: 0499-473767

WEBSITE

Otto Ahlers (coördinatie) - o.ahlers@olat.nl
Angélique van Deursen (webmaster)
website@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet Dreesen
Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
040-2903060 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven, Tjeu van den Kerkhof

DRUK

Kon. Drukkerij Em. de Jong BV, Baarle-Nassau

ISSN 1570-4831

IN DIT NUMMER

Vooruitblik clubreis Chaudfontaine - Ensival	Ad van Asten	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise Wandelingen; Clubreizen; Dagwandeltochten		4-5
Samenstelling bestuur en commissies OLAT		6
Bij Jooop aan tafel	opgetekend door Ad van Asten	7
Onze jarigen / Ledenadministratie	Jet Dreesen / Comm. Onderscheidingen	8
Van de bestuursafdeling	Ad van Asten	9
Vooruitblik dagwandeltocht Olland	Myriam van den Berg / Prikbord	10-11
WoD: Groote Peeltocht vanuit Ospel	Henri Floor	12-13
Mini Tijnl tocht	Jan Kampman	13-14
Clubreis: Laatste opdracht volbracht	Ad van Asten	15
Stand clubkampioenschap & Agenda LPS		16-17
DAK wandeltocht / Airborne wandeling	Inge en Kees Mol	17
Amsterdam - Tilburg, 125 km	Rick Liesting	18-19
De 80 van de Langstraat, Waalwijk	Jack Bertrums	20-21
De Vierdaagse van de IJzer	Peter van de Ven	22-24
De Vier Quellen Weg (1)	Rinda Scheltens	25-27
Noordkaap-Gallivare-Östersund (7)	Peter van Beljouw	28-30

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort. Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard. Bezoek ook onze website: www.olat.nl

VOORUITBLIK CLUBREIS: Chaudfontaine - Ensival

Op zaterdag 25 oktober gaan we met de bus naar Chaudfontaine voor een wandeling van ongeveer 26 km of korter over de GR 573. Dit is de laatste clubreis van het seizoen 2014. U kunt telefonisch bij Toon van Wordragen informeren of er nog vrije plaatsen zijn: 0495-537775.

Nadat we in de buurt van het Casino in Chaudfontaine een kopje koffie hebben gedronken, vertrekt de groep voor de verste afstand. Ze volgen de rood-witte verfstrepen van de GR573 omhoog langs de valleiflank en komen bij een stenen boogbrug: Pont Diable, waar we naar rechts onderdoor gaan. Daarna gaan we hoogte verliezen en naderen Trooz. We dalen nog verder en stoeien wat met een spoorweg en zien een oude hoeve met de naam La Ferme de la Brouck. Nog steeds loopt de spoorweg in de weg, maar dan kunnen we er toch onderdoor om heuvelopwaarts richting het gehucht Au Tier te klimmen. Op de top is er naar links tussen een haag en betonnen muur een dalend paadje weggelegd, dat gaan we volgen. We komen langs een tennisveld en steken een beekje over. De stijgingen worden venijnig, we blijven op hoogte de flank volgen en verlaten dan het Fica-natuurreservaat zoals de helling hier heet.

De bebouwing van Trooz duikt weer op en we passeren de Capel Notre Dame de Grâce. Daarna maken we gebruik van een oversteekplaats om bij de Vesdre te komen en steken die over. Voorbij een kleine stuw en daarna links aanhouden. De spoorlijn komt weer in beeld, maar daar kunnen we overheen omdat die in een tunnel verdwijnt.

Wij gaan een stijgende, halfverharde weg op die door een bosschage loopt. De klim is verder stevig te noemen. Even een kleine daling en een weiland en daar weten we ons in het plaatsje En Gelivau met prachtige vergezichten over de Vesdre vallei. In de sfeer van het gebeuren noemen ze het verloop hier deinen, we volgen hier ook even de lokale wandeling no 3.

We komen terecht in Nessonvaux, steken daar de Vesdre over en letten op dat we niet op de GR 5 terecht komen maar zeker op de GR 573 zitten die rechtdoor loopt en de lokale wandeling onder het spoor door volgt. Na het parkeerterrein nemen we het voetgangersbrugje over de spoorlijn. Daarna gaan we stijgen en komen in Tranzinster. Uiteindelijk gaan we een beboste heuvelflank volgen, komen tussen bebouwing en volgen een asfaltweg naar rechts. Let daarna op het verkeersbord. Er volgt een steile daling. Via een rood-witte slagboom een stijgende weg naar rechts volgen die ons bij Trou Renard brengt. Hier zien we links in de diepte een beekje liggen. Alweer volgt een flinke stijging door bebost terrein. Na een daling met verboden richtingbord zien we nog even de ruisseau du Fond des Trois Bois stromen. We volgen een valleiflank, zien een Monument en het Château des Masures en komen terecht in Pepinster bij het station. Vandaar is het nog 1 km naar Ensival.

Deze tocht belooft een pure uitdaging te worden.

Veel succes.

-Ad van Asten-

(praktische informatie op pag. 5)

WANDELEN OP DINSDAG

Op dinsdag om de 14 dagen wandelt een groep van ongeveer 50 enthousiaste OLAT-leden een route van ongeveer 20 km in de mooie natuur van de Kempen, de Meierij, de Peel en een enkele keer in het grensgebied met Limburg.

De start is stipt om 10.00 uur. Het startadres is al eerder open voor een kopje koffie of thee. De lunchpauze is over het algemeen ook in een horecagelegenheid. Soms mogen we er ons eigen brood opeten. Zo niet, dan is onderweg een pauze voor dit doel.

Omstreeks 15.30 uur zijn we weer terug op het startadres. Deelname staat open voor alle OLAT-leden. Er zijn geen kosten aan verbonden, uitgezonderd de consumpties die je gebruikt.

Ben je geen lid en wil je een keer meelopen, dan ben je van harte welkom. Het is wel gebruikelijk dat je na 2x lid wordt van OLAT.

Deelname is voor eigen risico; aan- of afmelden is niet nodig. Er mogen geen honden meelopen.

Informatie:

Voor nadere informatie en het programma: www.olat.nl of via onderstaande personen

Myriam van den Berg 073-5325286 (06-45252182)
mvdberg@home.nl

Mieke van Boxtel 0411-622188 (06-49408821)
acvan boxtel@home.nl

Truus Kusters 0478-541276 (06-15388386)
h.h.kusters@home.nl

AGENDA

Datum	Route	Startpunt
14 okt.	Omgeving Weebosch	Café 't Heuveltje, 0497-541288 Weebosch 68, 5571 LZ Bergeijk
28 okt. 1)	Achter d'n Berg	Rest. De Vrije Teugel, 0413-263088 Bedafseweg 22, 5406 TM Uden
11 nov.	Moergestels Broek route	Den Boogard, 013-5136009 Sint Jansplein 5, 5066 AR Moergestel
25 nov.	de Hout en Steen route	Woonzorgcentrum Alphonsus, 0492-573600 Hoofdstraat 176, 5706 AP Helmond
9 dec.	Mariapeel	Herberg De Morgenstond, 0493-529251 St Barbarastr 35, 5766 PC Griendtsveen
23 dec. 2)	Guldenberg-tocht	Conferentie hotel Gulderberg, 0411-642424 Guldenberg 12, 5268 KR Helvoirt
1)	geen cafépauze	
2)	cafépauze op startplaats	

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
De Vriendschap	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant

Oud Rooy Markt 13, Sint-Oedenrode
Bij een 5de dinsdag van de maand is de start vanuit De Vresselse Hut, Vresselseweg 33, Sint-Oedenrode.

AGENDA

Datum	Startpunt
14 oktober	De Beckart
21 oktober	De Vriendschap
28 oktober	Oud Rooy
4 november	Den Toel
11 november	De Beckart
18 november	De Vriendschap
25 november	Oud Rooy
2 december	Den Toel

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 15 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande	0413-473375
Peter van de Laar	0413-474759
Betsie van Mil	0413-475454

Het is weer tijd voor prachtige herfstwandelingen

CLUBREIZEN

Het 'eigen reisbureau' van OLAT organiseert al vele jaren clubreizen naar de mooiste gemarkeerde wandelroutes in België, Duitsland en Zuid-Limburg. Deelnemers worden vanaf diverse opstapplaatsen per bus vervoerd. Bij de dagtochten is verzorging (soep) inbegrepen. Wel dient men zelf te zorgen voor voldoende eten en drinken onderweg. In de dorpjes op de route is niet altijd iets te krijgen.

Er is altijd keuze tussen twee afstanden (op de dag zelf eventueel nog te wijzigen). Men wandelt op eigen gelegenheid, aan de hand van markering en routebeschrijving. De reisleiding is in geval van nood op te roepen.

PROGRAMMA 2014

25 okt. GR 573 Chaudfontaine - Ensival 26/20 km

Inschrijfgeld:	Leden	Niet-leden
dagtochten	€ 28,00	€ 32,00

De prijzen zijn onder voorbehoud

Inschrijven:

Tot uiterlijk 14 dagen van tevoren, met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand, postcode en huisnummer.

Geld overmaken op de bankrekening ten name van wsv OLAT, Sint-Oedenrode IBAN NL56 RABO 0157 9507 43.

Na-inschrijven:

Aleen mogelijk na vooraf informeren bij Toon van Wordragen of er nog plaats is.

Afmelden:

Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen vóór de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht, of (na aftrek van €1,10 administratiekosten) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen:

Sint-Oedenrode	07:00 uur
Eindhoven (NS/Fuutlaan)	07:35 uur
Weert (AC-restaurant A2)	08:10 uur

Tijden:

Zorg voor een geldig identiteitsbewijs!

Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Info & inschrijven: Toon van Wordragen
0495-537775
clubreizen@olat.nl

DAGWANDELTOCHTEN

De winterserietochten van OLAT gaan altijd zoveel mogelijk over onverharde paden en stille weggetjes. De routes zijn duidelijk uitgepijld en daarnaast krijgt u een routebeschrijving mee waarvan de nummers corresponderen met die op de pijlen. Verspreid over de routes zijn altijd meerdere wagenrustposten aanwezig, indien mogelijk met toiletvoorziening; op de langere afstanden is ook horeca opgenomen in het parkoers.

Nordic Walkers zijn welkom op alle afstanden.

Startbureau:	geopend vanaf	07.15 uur
	inschrijving vanaf	07.30 uur
	finish voor	17.00 uur

Afstanden:	Starttijden:
40 km	08.00-09.00 uur
30 km	08.00-10.00 uur
10-15-20 km	08.00-12.30 uur

Inschrijfgeld:	10 km	€3,00
	15 km	€3,50
	20 km	€4,00
	30 km	€4,50
	40 km	€4,50

Bij het inschrijfgeld is de verzorging op de wagenrusten (brood, koffie, thee, bouillon, etc.) inbegrepen.

Korting:

OLAT-leden	€2,00 op vertoon lidmaatschapskaart
Bondsleden	€0,50 op vertoon lidmaatschapskaart

Voor elke startplaats krijgt u een sticker voor uw wandelboekje.

Informatie: Joop Wesseling 073-5033322
dagtochten@olat.nl www.olat.nl

AGENDA	
Datum	Startpunt
Zondag 19 oktober 2014	Olland (Sint-Oedenrode) Gemeenschapshuis De Loop'r Pastoor Smitsstraat 40
Zondag 16 november 2014	Nistelrode Feesterij De Hoefslag De Wan 1a
Maandag 29 december 2014 Grenzeloze Tocht	Luyksgestel Camping De Zwarte Bergen Zwarte Bergendreef 1
Zondag 18 januari 2015	Waalre Het Klooster Hoogstraat 6

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Henk Plasman (*voorz*), Piet van der Ree (*notulist*), Paul Canters, Pierre Emans, Jack Klumpkens
Frank Marchand (*bestuursafgevaardigde*)
Henk Plasman (*wedstrijdsecretaris*)
lps@olat.nl

Dagwandeltochten

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parkoersen*)
Ad Ketelaars (*voorz*), Hans Janssen, Antoinet Gooren

Clubreizen

Toon van Wordragen (*coördinator*),
0495-537775
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
clubreizen@olat.nl
Pierre Emans, Jan Hendrix, Theo Boumans
Ad Ketelaars (*bestuursafgevaardigde*)

OLAT Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven
olat-wandeldagen@olat.nl
Joop Wesseling (*voorz*), Hein Lenders,
Ad Verbakel, Ad Ketelaars (*financiën*)
Tony van Duijn (*coördinatie verzorging*)

Wandelen op Dinsdag

Myriam vd Berg (*coördinator*), 073-5325286
Mieke van Boxtel, 0411-622188
Truus Kusters, 0478-541276
Antoinet Gooren (*bestuursafgevaardigde*)

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Piet van Berkel, 0413-784742
Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelpaden

Jan van Berkel (*Airbornepad*)
Otto Ahlers (*Hertog Hendrikpad*)
Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
Otto Ahlers (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Janet van Gennip, 040-2415802,
boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

secretaris@olat.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

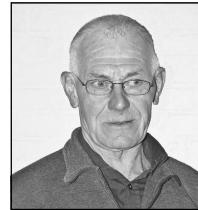
Voorzitter
Joop Wesseling
Dorpsveld 33
5258 MA Berlicum
073-5033322
voorzitter@olat.nl

Penningmeester
Ad Ketelaars
Koninginnelaan 108
5491 JX Sint-Oedenrode
0413-475824
penningmeester@olat.nl
Bankrekening: 1382.11.736
t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
BIC: RABONL2U

Secretaris
Harrie Paulissen
Spoordonkseweg 35
5688 KB Oirschot
0499-575582
secretaris@olat.nl

Bestuurslid
Ad Verbakel
Past. Bogaertsstraat
12
5469 EZ Keldonk
0413-212161
a.verbakel@olat.nl

2e Secretaris
Antoinet Gooren
Plutostraat 2
5081 TG Hilvarenbeek
013-5054508
a.gooren@olat.nl

Bestuurslid
Frank Marchand
Deursenstraat 7
5043 JP Tilburg
013-5702662
f.marchand@olat.nl

Bestuurslid
Ad van Asten
Lupinelaan 27
5691 WC Son
0499-473767
a.asten@olat.nl

Bestuurslid
Otto Ahlers
Stillendijk 36
5657 AV Eindhoven
040-2419514
o.ahlers@olat.nl

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel, Toon van Wordragen

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Frans Peters, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Sjaan Verbakel, Kees van Vessem, Joop Wesseling, Toon van Wordragen

BIJ JOOP AAN TAFEL

Geschiedenis en toekomst

In september herdachten wij onze Bevrijding, nu 70 jaar geleden.

In vrijheid wandelen, waar je maar wilt. Onze bossen en heidevelden zijn nu weer voor iedereen toegankelijk en ook bij particulieren staat de poort meestal wijd open om u doorgang te verschaffen als u aan de wandel bent. Dat is mede te danken aan de Geallieerde Troepen die met operatie Market Garden deze Brabantse omgeving de vrijheid teruggaven. Wij kunnen de mensen die daarvoor streden niet dankbaar genoeg zijn. OLAT heeft 10 jaar geleden een wandelpad aan deze historische heldendaad gewijd; een wandelpad van 220 km, tussen Lommel en Arnhem. De weg naar de bevrijding die wij in deze dagen opnieuw beleefden.

Terwijl velen deze historische tocht in de dorpen om ons heen nog eens kregen uitgebeeld, gingen zo'n 500 wandelaars op stap over een stukje 'Hell's Highway' tussen Sint-Oedenrode en Veghel en brachten zo onze toen verworven vrijheid opnieuw tot leven. Mogen wij het ons blijvend herinneren.

De hoogtepunten van ons wandelseizoen 2014 zitten er grotendeels op. OLAT heeft het nieuwe programma voor wandelseizoen 2015 gebundeld tot een handig boekje dat tijdens onze komende wandeltochten weer volop te krijgen is.

Wij willen jullie bij deze vragen om dit OLAT-wandelboekje ook bij andere tochten aan te bieden. Neem na afloop van uw wandeling de overgebleven boekjes wel weer mee naar huis. Alvast bedankt voor deze reclame voor onze tochten.

Over de grootste vernieuwing die ons in het komend seizoen staat te wachten, hebben wij jullie al ruim geïnformeerd.

De verwachtingen over de thuiskomst van de OLAT Wandeldagen op onze geboortegrond Sint-Oedenrode zijn hoog gespannen en wij hebben er alle vertrouwen in dat de Vresselse Hut als nieuwe zomerlocatie van OLAT de wandelsport in deze omgeving goed zal doen.

Jullie weten dat ons programma niet kan worden verwezenlijkt zonder daadwerkelijke hulp van vrijwilligers. Onze winterserietochten zijn vermaard om de verzorging onderweg. Deze tochten zijn het visitekaartje voor OLAT. Kom daarom ook eens een handje helpen en draag zo bij aan het voortbestaan van de club.

De OLAT-routebouwers en pijlers hebben weer prachtige parkoersen uitgestippeld en zij zullen er voor zorgen dat de wandelaars met plezier terugkeren naar deze omgeving om er volop te genieten van de kenmerkende natuur en ongeken-de plekjes die onderweg tijdens de wandeling telkens weer zullen opduiken.

Als dank voor hun trouwe hulp konden wij vorige week onze steunpilaren een paar leuke uurtjes ontspanning bezorgen in de Brabantse hoofdstad. Mede namens alle wandelaars zeggen wij jullie nogmaals dank voor het gastvrije onthaal dat jullie onze wandelaars onderweg telkens opnieuw bieden tijdens de OLAT-wandelingen, waar dan ook in het Brabantse land.

Op zondag 19 oktober starten wij met onze winterserie vanuit Olland, waar het nieuwe dorps huis de Loop'r als startlocatie zal dienen.

Wij zullen u daar graag ontmoeten.

-het tafelteam: Joop en Ad-

NIEUWS KORT

HERDENKINGSTOCHT

Vanuit Veghel vertrokken zondagochtend zo'n 320 wandelaars om de eerste Bevrijdingstocht te lopen. De Bevrijdingstocht is een initiatief van Veghel Wandelt en OLAT uit Sint-Oedenrode. De route neemt de wandelaars mee door de historie van de bevrijding van Veghel. De wandelaars konden kiezen uit 40, 20, 15 en 7,5 kilometer. De route voerde van Veghel naar Sint-Oedenrode en leidde de deelnemers langs verschillende monumenten en bijzondere markeringen die met de bevrijding van Veghel en Sint-Oedenrode te maken hebben. Om 08.00 uur werd het startschot gegeven door wethouder Annemieke van de Ven. De deelnemers kwamen uit alle streken van het land, zelfs uit het noorden van Nederland en een wandelaar uit Duitsland. Willy Timmermans, van Veghel Wandelt, noemt de eerste editie geslaagd. "Vooral de route van Veghel naar Sint-Oedenrode is heel goed verlopen, alleen de terugweg was wat lastig omdat er op sommige plekken markering ontbrak. Maar voor de eerste uitvoering was het zeker een geslaagde dag." De meeste wandelaars namen ook de tijd om even stil te staan bij de monumenten van Stil Verdriet, de schuilkelder op het Havelte en het monumentje naast de Zuid-Willemsvaart. "Mensen stopten bij de monumentjes om het verhaal te lezen, te kijken en stil te staan bij de tragische gebeurtenissen die toen plaatsvonden. Dat heeft op de meesten flink indruk gemaakt."

Veghel Wandelt wil er geen eenmalig evenement van maken, maar elk jaar rond de 17e van september een bevrijdingstocht uitzetten. "Er is al over gesproken om dan richting Uden te wandelen", zegt Timmermans.

-Bron: Kliknieuws-

Vanuit Sint-Oedenrode vertrokken zondagmorgen 201 wandelaars richting Veghel.

-redactie-

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

OKTOBER

16-10 Mien van Hoof	Sint-Oedenrode
16-10 Harold van Alphen	Mariahout
17-10 Mari van de Rijt	Rotterdam
17-10 Johan van der Velden	Geldrop
17-10 Andre Heusdens	Eindhoven
18-10 Nicole Nacken	Helmond
18-10 Rob Huizinga	Eindhoven
18-10 Mieke Kocken	Boxtel
18-10 Jack Bertrums	's-Hertogenbosch
19-10 Mia Bolck	Eersel
20-10 Maria v Sleuwen - vd Tillaer	Boekel
21-10 Johan van Bakel	Sint Oedenrode
21-10 Maria van Hoek - Kuijpers	Mierlo
23-10 Leo Schuurmans	Langenboom
25-10 Cees Jacobs	Uden
26-10 Jan Philipsen	Best
26-10 Tiny Ruijs-de Louw	Erp

26-10 Fien Manders	Oost West En Middelbeers
27-10 Doortje Kessels - van Oort	Boekel
27-10 Ans Franssen-v/d Weerden	Nuenen
27-10 Herma Dortmans	Veghel
28-10 Jan van den Hurk	Helmond
29-10 Clazien Koopman-vd Zande	Breugel
29-10 Piet van Hal	Schijndel
29-10 Wim Rossum	Mill
30-10 Gerda Woestenberg	Tilburg
30-10 Cor Selten	Zeeland
30-10 Piet van Petten	Goudswaard
31-10 Jan van 't Hof	Eindhoven

NOVEMBER

1-11 Trudy Taal	Wijnjewoude
1-11 Huub Koppelman	Erp
1-11 Marja Hoekstra	Oostzaan
2-11 Tiny van Erp-Welten	Sint-Oedenrode
2-11 Truus Maas	Heeze
2-11 Toon vd Vleuten	Sint Oedenrode
3-11 Frans Smeyers	Oirschot
4-11 Tiny van Lanen	Boekel

4-11 Hans Sondagh	Nuenen
4-11 Wim Toonen	Langenboom
4-11 Henry Sars	Eindhoven
4-11 Cor van Aarle	Sint Oedenrode
5-11 Gonny Hollanders-van Kol	Asten
7-11 Annie Kopmels-Geboers	Maarheeze
7-11 Hanny Verwegen	Veghel
8-11 Elly van de Velden	Sint Oedenrode
8-11 Ron van Dijk	Deurne
8-11 Theo Gijzen	Eindhoven
8-11 Henrietta Coenen	Eindhoven
8-11 Dini Damen	Sint-Oedenrode
9-11 Nettie Brans	Sint Oedenrode
9-11 Dick Verhagen	's-Gravenhage
11-11 Tineke vd Pas-van Nieuwburg	Haaren
12-11 Ottie Arie	Waalre
12-11 Walter Eickmans	Eindhoven
13-11 Julia Omta - Noya	Milheeze
13-11 Bert Witte	Cuijk
14-11 Ans Bouwe - v.d. Pol	Erp
14-11 Rinda Scheltens	Zwolle
14-11 Paula Lavrijsen	Veldhoven
15-11 Joyce Pauw	Heeze

LEDENADM.

Jet Dreesen

Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
040-2903060
leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks door-geven aan de ledenadministratie.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen.

Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw ledenpas te tonen bij de inschrijving.

ADRESWIJZIGING

Mevr. Jeanne van Roosmalen,
Antoon van de Venstraat 22, Son

AANMELDINGEN

Dhr. Erik en (zoon) Stan Schippers,
Rosmalen
Dhr. Johan van der Valk,
Heeswijk-Dinter
Mevr. Anneke Vogels, Best

Wie zou de Speld van Verdienste moeten krijgen?

De leden van OLAT worden jaarlijks in de gelegenheid gesteld om voordrachten te doen bij de commissie Onder-scheidingen.

Kent u iemand waarvan u vindt dat hij of zij zoveel voor OLAT doet of gedaan heeft, dat die persoon zeker in aanmerking zou moeten komen voor een Speld van Verdienste, laat het ons dan weten. Maar wel graag **vóór 15 november**.

Geef ons uiteraard niet alleen de naam, maar vertel ons ook waarom u vindt dat deze persoon in aanmerking komt. Wellicht wordt uw voordracht dan tijdens de komende algemene ledenvergadering gehonoreerd.

U kunt uw voordracht sturen naar de commissie Onderscheidingen

Peppelbos 40
4191 MG Geldermalsen
of per e-mail naar
p.j.knoester@hetnet.nl.

De overige onderscheidingen binnen OLAT gaan ofwel op voordracht van het bestuur (Lid van Verdienste), ofwel op voordracht van het bestuur met instemming van de algemene ledenvergadering (het Erelidmaatschap).

Verder kent OLAT nog een onderscheiding, de hoogste binnen de vereniging en dat is de Cornelis van Montfoort trofee. Deze wisseltrofee wordt uitgereikt aan een persoon die zich gedurende geruime tijd zeer actief heeft ingezet voor OLAT.

Het is niet eenvoudig om te beoordelen of iemand in aanmerking komt voor een van de bovenstaande genoemde onderscheidingen, dus hoe meer u vertelt over de kandidaat, hoe meer u ons – het bestuur en de commissie Onderscheidingen – helpt om de juiste beslissing te nemen.

Succes ermee!

-namens de commissie: Piet Knoester-

VAN DE BESTUURSTAFEL

OLAT WANDELPROGRAMMABOEKJE 2015

Na een herhaalde oproep door onze 2de secretaris Antoinet hebben onze commissies alsnog massaal gereageerd om de juiste data, tijden en teksten voor het nieuwe seizoen aan te leveren. Het bestuur heeft deze gegevens op de bestuursvergadering van 9 september vastgesteld en daarna is het boekje in de gebruikelijke layout door de eindrectie van ons clubblad opgemaakt en opgevolgd met bijpassende actiefoto's. Voor de OLAT-leden zal het boekje - indien mogelijk - als bijlage bij het clubblad van oktober worden gevoegd. Lukt dat niet, dan komt het boekje met het clubblad van november. In ieder geval zal ons jaarprogramma 2015 voor iedereen beschikbaar zijn vanaf onze eerste winterserietocht op 19 oktober vanuit Olland.

Leden die regelmatig tochten bij andere wandelclubs in het land bezoeken, vragen wij om een aantal van deze boekjes op de informatietafel in de startlocaties neer te leggen. Wij vragen ook om de resterende boekjes na afloop van de tocht weer mee te nemen en deze bij een volgende tocht weer te benutten. Alvast bedankt voor de medewerking.

GPS-WANDELEN OLAT WINTERSERIE

Met ingang van onze eerstkomende winterserietocht op 19 oktober vanuit de Loop'r in Olland zal de uitgezette route ook als GPS-track beschikbaar zijn. Eventuele aanpassingen in de route zullen tot die morgen in de track worden verwerkt. Diegenen die een startkaart voor de tocht hebben gekocht, kunnen hun GPS-apparaat daarna via een computer die bij de inschrijftafel is geplaatst gratis opladen.

Wij wijzen de gebruikers van onze winterserietracks erop dat na het beëindigen van de dagtochten, na de ontpijling van de route, alle rechten op het verdere gebruik van de tracks vervallen. Dit houdt verband met afspraken die voor de betreffende tochten met de grond- en gebiedseigenaren worden gemaakt.

Wij wensen onze GPS-deelnemers mooie wandelingen toe.

GEBRUIK E-MAIL, FACEBOOK EN TWITTER

Wij willen in de nabije toekomst intensiever contact gaan zoeken met onze potentiële wandelaars. Handig daarvoor is het gebruik van de sociale media. Het vergt wel een zekere betrokkenheid bij dit sociale gebeuren en zeker het goed geïnformeerd zijn over de onderhavige onderwerpen.

Komende maand zal een eerste poging worden ondernomen om u in het algemeen te informeren over de aanstaande wandeling in Olland. Wij beschikken momenteel over ruim 500 e-mailadressen die bij deze eerste poging worden ingezet. Als u dus vóór 19 oktober geen e-mailbericht van uw wandelclub hebt ontvangen, dan weet u dat wij niet over uw juiste e-mailadressering beschikken. In dat geval is het wenselijk dat u een mailtje stuurt naar secretaris@olat.nl

Met Facebook en Twitter gaat uw secretaris eveneens aan de slag. Hij heet Harrie, dan weet u het vast ...

OPZEGGING OF MUTATIE LIDMAATSCHAP 2015

Wilt u het lidmaatschap van OLAT per einde dit jaar beëindigen of muteren naar een lidmaatschap basis of recreatief (zie OLATNieuws september) dan verzoeken wij u dit **vóór 15 oktober a.s.** te regelen.

Opzegging kan schriftelijk aan de ledenadministratie OLAT, p/a Jet Dreesen, Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven of per e-mail: leden@olat.nl.

Voor het muteren naar een andere lidmaatschapsvorm kunt u gebruik maken van het formulier dat was bijgesloten bij het OLATNieuws van september of u kunt het downloaden op www.olat.nl.

Ontvangen wij uw opzegging na 15 oktober, dan zijn wij verplicht de contributie KNBLO-NL 2015 (€10,00) aan u in rekening te brengen. Het lidmaatschapsjaar KNBLO-NL loopt namelijk van 1 november 2014 tot 1 november 2015.

CONTRIBUTIE 2015

Om in de pas te lopen met de wandelbond, gaat wsv OLAT in het vervolg de contributie berekenen van 1 november tot 1 november. Dit vergt eenmalig een aanpassing van de contributie.

De eerstvolgende contributie zal worden berekend van 1 januari 2015 tot 1 november 2015 (= 10 maanden) en daarna jaarlijks van 1 november tot 1 november. Het streven is om de contributie in november in rekening te brengen bij onze leden.

Het verenigingsjaar loopt ongewijzigd van 1 januari tot 1 januari.

VERHOOGING ABONNEMENTSGELD OLATNIEUWS

Door de steeds stijgende druk- en portokosten van het OLATNieuws ziet het bestuur zich genoodzaakt om het abonnementsgeld voor OLATNieuws op jaarbasis per 1 januari 2015 met €1,00 te verhogen naar €15,00. Dit geldt alleen voor degenen die alleen een abonnement op OLATNieuws hebben. Voor leden zit OLATNieuws namelijk al bij de contributie inbegrepen.

TOEZENDING OLATNIEUWS NAAR BUITENLANDSE LEDEN

Per 1 januari 2015 stopt het bestuur helemaal met toezending van het OLATNieuws naar buitenlandse leden. De portokosten hiervoor overstijgen het lidmaatschapsgeld en het bestuur acht dit niet langer verantwoord naar de vereniging toe. De buitenlandse leden zijn hiervan reeds op de hoogte gesteld.

-het Bestuur-

VOORUITBLIK WINTERSERIE OLLAND (Sint-Oedenrode)

De deuren van het mooie, nog nieuwe gemeenschapshuis De Loop'r gaan al vroeg voor ons open. We worden hier met Brabantse gastvrijheid ontvangen.

We wandelen vandaag in de Meierij, in het stroomgebied van de Aa en de Dommel. In vroeger tijden waren deze gebieden niet al te zeer bevolkt. Het landschap bestond vooral uit heide, moerassen, veengebieden en bossen. Ook nu vinden we dit nog terug. Wel in mindere mate, vooral de heide en veengebieden zijn grotendeels verdwenen. Maar er blijft meer dan voldoende over voor Johan van de Sande en Ad Verbakel, onze routebouwers, om er een prachtige wandeltocht te organiseren. Lees maar eens mee.

Na de inschrijving verlaten we De Loop'r. Alle afstanden lopen direct naar de Dommel. Via een zandpad aan de rechterzijde van de Dommel lopen we richting Liempde. We passeren dit aan de zuidkant. Na ongeveer een uur onderweg te zijn, wacht de eerste wagenrust op ons. Een heerlijk bekertje koffie, thee en een boterham geeft ons weer volop energie om de mooie en afwisselende route te vervolgen.

Na de rust splitsen de routes: de 10 en 15 km lopen naar het mooie natuurgebied De Geelders. Na een spannend pad tussen het riet staan zij plotsklaps voor het Sint Janspontje. Even de armspieren gebruiken in plaats van de beenspieren om jezelf over deze Dommelarm heen te trekken. Door het afwisselende en open boerenland rondom Kasteren komen beide afstanden bij het Duits lijntje, het oude niet meer in gebruik zijnde spoor waarover in vroegere jaren de treinen tussen Boxtel en het Duitse Wesel reden. De 10 km buigt af. Zij vervolgen de route door de Geelders en steken wat later het spoor weer over. Een stukje bos volgt om wat verderop op het laatste gedeelte van de route te komen. Alle afstanden zijn hier weer samen.

De Geelders is een afwisselende boslandschap met weilanden, open heideveldjes en kronkelende beekjes. Het gebied maakt deel uit van

het Nationaal Landschap Het Groene Woud. Het bos bestaat grotendeels uit loofbos en is rijk aan soorten.

De 15 km vervolgt de route dwars door de Geelders tot de weg Schijndel - Boxtel. Daar steken ze over en gaan dan het mooie en afwisselende natuurgebiedje Gasthuiskamp in. Bos en landelijk gebied wisselen hier elkaar af. Iets verder lopen zij even samen op met de langere afstanden, om dan weer af te buigen. De Gemondseweg nadert. Na de oversteek volgen mooie boerenlandpaden. Na enkele kilometers sluiten ze

opnieuw aan op de route van de 20, 30 en 40 km.

Na de 1e wagenrust gaan de langere afstanden richting Kasteren. Bij het stationnetje steken ze het spoor over en buigen dan rechtsaf in de richting van Geelders. Ook zij komen door een (ander) stuk Geelders tot de weg Boxtel - Schijndel. Over het mooie open boerenlandschap lopen zij naar Gemonde. Daar is de caférust. Even de voeten rust gunnen....

Na de caférust gaan de routes uit elkaar; de 20 km buigt af.

De 30 en 40 km gaan richting het riviertje de Dommel. Door een weiland met twee klaphekjes komen we op een hele mooie landweg: links poeltjes, rechts de meanderende Dommel, aan de overzijde de fraaie bomenrijen van landgoed Zegenwerp. Brabant op z'n mooist! We volgen het pad en steken de Hooibrug over. Aan de overzijde komen we eerst op landgoed Venrode. Tussen de bomen door vangen we een glimp op van de verschillende vennen die hier liggen. Een brede zandweg leidt ons naar de weg tussen Sint-Michielsgestel en Boxtel. Een stukje fietspad volgt, dan steken we over en komen op het mooie landgoed Zegenwerp. Afwisseling: mooie rhododendron-partijen, prachtige solitaire bomen, eeuwenoude boerderijen. We zien op geringe afstand het landhuis Zegenwerp. De route komt weer uit bij de Dommel. Let eens op de vistrappen die hier enkele jaren geleden aangelegd zijn! De vispassage is 960 m lang en overbrugt een hoogteverschil van 1,8 meter. We blijven de Dommel volgen tot de stuw. De 30 km gaat de stuw over. De 40 km blijft de linkerzijde van de Dommel volgen, uiteindelijk tot het buurtschapje Halder. Ook deze afstand steekt uiteindelijk de Dommel over. Links ligt Kasteel Nieuw Herlaer met zijn aparte toren. Een fraaie laan leidt ons naar het volgende partijtje: Haanwijk.

Haanwijk is ongeveer 110 hectare groot en bevat onder meer een landhuis uit 1649. Let eens op het torentje, een bak-

huis en boerderijen. Daarnaast kent Haanwijk parkbossen met eeuwenoude bomen, historische dijkjes en de kenmerken van een beekdallandschap. De bij het huis aansluitende boerderij stamt uit de 18de eeuw. Het nabijgelegen bakhuisje is 18de-eeuws en werd in 1960 hersteld.

Hier vinden we de exclusieve wagenrust voor de 40 km. Over een bijzonder dijkje met fraaie uitzichten komen we aan de noordzijde van het gebied. Langs enkele mooie Brabantse boerderijen komen we op een fiets-/wandelpad, te midden

van het boerenland. De bebouwing van Sint-Michielsgestel nadert. De routebouwers hebben het voor elkaar gekregen om de sleutel van de poort van landgoed Ruwenberg te krijgen, zodat de route vervolgd wordt over de prachtige bomenlanen van dit landgoed. Een stukje park volgt. Even later is daar de caférust in het centrum van Sint-Michielsgestel.

Snel na de rust lopen we het buitengebied weer in. We komen langs de korenmolen aan de Genenberg. Ook de 30 km is er weer bij. Let iets verderop eens op alle aparte kunstwerken in de tuin, o.a. de hele dierenwereld is hier uitgebeeld, gemaakt van rubberen fietsbanden. Wie het leuk vindt, mag van de kunstenaar een kijkje komen nemen. We lopen nu naar Gemonde. Hier sluit de 20 weer aan.

Na opnieuw fraaie boerenlandpaden komt ook de 15 km er bij. We steken de Boxtelseweg over om de route door het waterwingebied te vervolgen.

Kort hierna ontmoeten we de wandelaars van de 10 km. En dan: de 3e wagenrust, de soeppost. Heerlijk om even te genieten van een kopje soep en een boterham. OLAT heeft het weer goed geregeld voor zijn wandelaars!

Alle afstanden zijn nu weer samen. Zoals deze hele wandeling, laten de laatste kilometers ons weer genieten van de afwisseling en van het voor de Meierij kenmerkende populierenlandschap ofwel het "Peppellandschap".

Populieren vormen de grondstof voor de klompenindustrie: Sint-Oedenrode, Best en Liempde telden talloze klompenmakerijen. In Liempde waren er in 1890 maar liefst 39. Vanaf 1950 is de klompen- en luciferindustrie en de daarmee samenhangende populierenteelt nagenoeg verdwenen. Het populierenlandschap ging in rap tempo achteruit en verdween op verschillende plaatsen praktisch geheel als gevolg van ruilverkaveling of projectontwikkeling. Gelukkig wordt er nu veel in het werk gesteld om dit karakteristieke Meierijse landschap van de ondergang te redden. Met het ontstaan van het Nationaal landschap Het Groene Woud zijn de eerste stappen gezet tot het behoud van het Meierijse landschap.

Nog even en dan zien we de bebouwde kom van Olland en komt er een einde aan deze mooie wandeldag.

-Myriam van den Berg- (praktische informatie op pag. 5)

PRIKBORD

VIERDAAGSE MUTATIES

Alsnog geregistreerd: 33x Gerrit Legierse - Mierlo. Correctie: 10x Corrie Tiersma - Eindhoven (was 7x), correctie: 7x Mirjam Koppelman - Erp (was 11x), 14x Dirk Maassen van den Brink - Leiden (was 15x) en 18x Apeldoorn, 7x Adri van der Graaff - Breda. Correcte naam: 10x Walther Eickmans - Eindhoven.

JAARLIJKSE NATUURWERKDAG

Op zaterdag 1 november wordt de jaarlijkse natuurwerkdag gehouden. Door een handje mee te helpen bij het onderhoud van bossen of andere natuurterreinen kunnen wij ons als vereniging verdienstelijk maken. Op die manier kunnen wij ook bijdragen in de kosten voor gebruik van de natuur tijdens onze wandelingen. Als je mee wilt doen, meld je dan zo spoedig mogelijk bij Ad Ketelaars 0413-475824 of per e-mail: penningmeester@olat.nl. In onze omgeving bieden Brabants Landschap en Natuurmonumenten de mogelijkheid om mee te doen. OLAT heeft al 6 tot 8 gegadigden, meld je zo vlug mogelijk, dan kunnen wij uw naam doorgeven aan de natuurorganisaties.

Raaijmakers...maakt het!

Raaijmakers
Drukwerk

Reibroekstraat 5
5465 PN Zijtaart
Telefoon (0413) 36 66 13
www.raaijmakersdrukwerk.nl

Er is maar één manier om de Grootte Peel te verkennen en dat is: wandelen!

WoD: Grootte Peeltocht vanuit Ospel

Op 19 augustus 2014 organiseerde OLAT een tocht vanuit Ospel. Omdat ik zelf niet wist waar Ospel lag, zocht ik het op de kaart op. Want er zullen lezers zijn die deze plaats ook niet weten te liggen. De bekendste wandelplaats in de buurt is Someren, bekend van de jaarlijkse Kennedymars. Ospel is tevens de woonplaats van Mart Douven, de man die in Nederland de meeste Kennedy Walks op zijn naam heeft staan. Inmiddels zijn er dat 225. De start was vanuit buitencentrum De Peelen, het bezoekerscentrum van Nationaal Park De Grootte Peel.

Met 42 wandelaars begaven we ons op pad. Als eerste kwamen we langs de Peelboerderij. De Peelboerderij was vroeger het bezoekerscentrum. Tegenwoordig is het de startplaats van alle educatieve schoolprojecten. Er is een kruidentuin met allerlei kruiden en bloemen, waardoor er in de zomer ook veel bijen en vlinders te bewonderen zijn. Vergeet niet aan de kruiden te ruiken! Voor slechtzienden is er een korte route langs de kruiden met naam-bordjes in brailleschrift.

Het eerste ven waar we langs liepen was het Meerbaansblaak. Over het pad "3e Baan" kwamen we op de splitsing met de "Bescheid of Astensche Moostscheiding", tevens de provinciegrens van Limburg met Noord Brabant. We staken een sloot met de naam "6e Vaatje" over en kregen toen uitzicht op het "Aan 't Elfde"-meer. Het begon te regenen en vrijwel iedereen haalde de paraplu tevoorschijn en/of trok een regenjas of -broek aan. Later zou blijken dat dit de enige bui was. En dat terwijl er een regenachtige dag was voorspeld. Over een soort dam liepen we door het "Aan 't Elfde"-meer.

Er is maar één manier om de Grootte Peel te verkennen en dat is: wandelen! Al kan het terrein erg drassig zijn, de vele paden (onder andere over de voormalige peelbanen waarover de turf werd afgevoerd) maken het gebied toegankelijk. Het wandelen over de verende veenbodem is een aparte ervaring. Dit deel van het natuurgebied

werd ook wel de 'Paardenbegrazing' genoemd vanwege de grazende Shetlandse pony's.

Ooit was er op de grens van Brabant en Limburg een gigantisch hoogveengebied van zo'n 30.000 hectare. Door turfwinning en de daarop volgende ontginning tot landbouwgrond, is het grootste deel van dit hoogveengebied verdwenen. Wat overbleef is nog ongeveer 4000 hectare. Nationaal Park De Grootte Peel beslaat daarvan zo'n 1400 hectare. De andere hoogveengebieden die nog reesteren zijn de Deurnsche Peel en de Mariapeel.

Tegenwoordig is De Grootte Peel een

belangrijk natuurgebied waar de rust en de weidsheid herinneren aan het vroegere veen. De 'litttekens' van de turfwinning geven het gebied niet alleen een historische dimensie, ze hebben ook variatie toegevoegd aan het landschap dat bestaat uit water, moeras, heide en kleine stukjes bos. De grote waterplassen, de kleine veenputjes, de peelbanen en de peelvaarten vormen samen de zichtbare geschiedenis van de turfwinning. Natuur en cultuurerfgoed zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden in Nationaal Park De Grootte Peel.

Nationaal Park De Grootte Peel bestaat grotendeels uit een aangesloten restant hoogveen en dat is best zeldzaam in Nederland. Deze bijzondere natuur kent uiteraard ook een grote verscheidenheid aan flora en fauna. Behalve talrijke algemene planten, ook specifieke hoogveenplanten zoals diverse soorten veenmos, zonnedauw en lavendelheide. Bijzondere broedvogels zijn de geoorde fuut, nachtzwaluw en roerdomp. Maar ook zeldzame vlinders en libellen zoals het spiegeldikkopje en de venwitsnuitlibel leven er.

We kwamen weer uit bij de provinciegrens. Nu volgden we een pad met de naam "10e baan". Het natuurgebied werd verlaten in buurtschap Berg. Daar staken we de Nederweerderdijk over. Door het Simonshoekse bos werd Kampeerbos De Simonshoek in buurtschap Simonshoek onder de rook van Meijel bereikt. Hier was op 11 km de grote rust. De camping werd betreden en verlaten door een achteruitgang. Met een sleutel werd het hek geopend en

na doorgang meteen weer gesloten met een meegenomen toegangssleutel.

Door het Simonshoekse bos liepen we ook na de rust. Daarna volgde een grindweg tussen weilanden. Hier liet de wind zich duchtig voelen, want we had-

den hier tegenwind. Deze voelde best koud aan. Want deze dag was de koudste augustusdag sinds 1924. We volgden even de doorgaande weg en via de Oude Dijk werd De Grote Peel weer betreden. Over een traject van de "10e Baan" en de "Bescheid of Astensche Moostscheiding" werd het "Aan 't Elfde" meer weer bereikt. Over een andere dam werd het meer overgestoken.

Na het Roerdomp-ven liepen we meerdere keren over knuppelbruggetjes. De totale afstand bedroeg 21 km.

Het was weer een hele mooie wandeling geworden met behoorlijk wat zonneschijn. Door de regenval van de voorgaande dagen waren de paden af en

toe flink modderig. We danken de organisatie en de parkoersarchitect hartelijk voor deze tocht.

-Henri Floor-

Intrigerend

Mini Tijnltocht, Turnhout (B)

Vandaag gaan we naar Zevendonk (Turnhout) voor de Mini Tijnltocht. Intrigerend zo'n naam. Is er dan ook een Grote Tijnltocht of zo iets..... Wat speurwerk maakt duidelijk dat naast de Bornemse Dodentocht en de Vierdaagse van de IJzer sinds mensenheugenis ook de Turnhoutse Tijnltocht werd georganiseerd. De Tijnltocht was net als Bornem een 100 kilometer tocht, maar omdat de Dodentocht kort voor deze Tijnltocht was, kende deze wandeltocht minder succes. Daarom gaat de vereniging over op de organisatie van een Mini Tijnltocht, waar de stapper de keuze heeft tussen een aantal afstanden, namelijk 4-7-12-15-20-30-40-50 km.

Wij zijn wat langer blijven liggen en besluiten daarom vandaag voor de dertig kilometer te gaan. Als we startzaal "De Donk" betreden is het nog of wéér rustig, de grotere afstanden zijn al op pad en wij schrijven ons in en gaan ook maar de pijlen volgen.

Agressieve beplanting

We stappen Zevendonk uit en moeten de drukke N19 oversteken. Eenmaal aan de andere zijde zijn we even de weg kwijt of hebben we een pijl gemist.... Okay, dit stukje is even onduidelijk, maar al snel zitten we weer op de route en stappen richting Gene-Zevendonk. Daar waar de andere afstanden rechtdoor gaan worden wij van de fijne asfaltweg afgepijld en eenzaam stappen we richting het Melle bos. Het eerste stuk is een breed landbouwpad

maar al snel worden we over smalle paadjes geleid.

Hier zijn nog niet veel stappers geweest en agressieve beplanting probeert ons van alle zijden aan te vallen... brandnetels en braamstruiken doen hun best om... het is ze gelukt.. bij mi querido loopt een dun straaltje bloed haar wandelsok in. Gelukkig is het niet

ernstig genoeg om het noodnummer te bellen voor een reddingshelikopter en kan ze enigszins verzwakt haar weg vervolgen.

Muren van mais belemmeren ons het uitzicht en doen ons denken aan de Hoogzomertocht in Beringen waar we dwars door de mais werden gepijld. Nu stappen we er langs en in de verte zien we alweer asfalt. Als we op het asfalt stappen zien we dat de andere afstanden ons nu tegemoet komen. Gezamenlijk slaan we af, lopen langs een tuinderij en kruisen nu Gene-Zevendonk. We stappen terug over de N19 en bereiken weer snel de startzaal. Mi querido wil ook hier zeker weten dat het sanitair er goed uit ziet en dus gaat ondergetekende maar even wat footootjes trekken in de startzaal.... hé wie zie ik daar.... wandelvrienden Wilma en

Jan... jawel, ook zij hebben de route naar Zevendonk gevonden en gaan vandaag de veertig kilometer bestappen.

Genoeg gesprekstof

Mi querido brengt hun van haar snode plannen op de hoogte.... Ze heeft zich namelijk ingeschreven voor de 80 van de Langstraat..... Al kletsend gaan we op pad en de rustige wegen en paden brengen ons naar het natuurgebied De Balderijen. Hier worden we getrakteerd op vette modderpaden en is het op-letten geboden.

Het is een prachtig gebied en stil stappen we er door heen. Het drassige pad verandert in een vast zandpad en voert ons door het rustige Dongen Bos langs het Tielenkamp naar de rust bij het KLJ-Lokaal. Hier nemen we het er even van met z'n vieren en ook nu hebben we gesprekstof genoeg.

Kaliebeek

Maar aan alles komt een einde en zo stappen we weer naar buiten waar het... regent, dus hijsen we ons in onze regenburka en stappen kordaat richting de achterzijde van de militaire kazerne. Dit is voor ons bekend gebied en ook het pad wat we nu volgen, alhoewel het vorige keer beter te bestappen was. We naderen een splitsing en alle drie de afstanden gaan een andere windrichting in, wij gaan rechts richting Hoge Rielen terwijl Wilma en Jan rechtdoor gaan. Wederom krijgen we mooie paden onder onze stapschoenen door en we hebben een lekker tempo. We passeren de Grote Caliebeek, of is het Kaliebeek? De Kaliebeek is een klein riviertje en loopt op de grens tussen Tielen en Lichtaart, waar het op de meest zuidelijke punt van Tielen uitmond in de Aa. Kalie, of zoals het origineel en nu ook nog in het dialect gebruikte 'Cale', is Keltisch voor waterloop en kan je ook in namen van andere riviertjes terugvinden. (bijvoorbeeld in de Calene, een waterloop in de provincie Oost-Vlaanderen).

Langs de voorkant van de Militaire Kazerne en na het doorkruisen van wat straten van Tielen bereiken we voor de

tweede keer de rust bij het KLJ-Lokaal. Omdat we besloten hebben de laatste acht kilometer door te stappen gaan we nu enkel voor een sanitaire stop.

Ook nu stappen we lekker door op een mooie harde asfaltweg. Maar niet lang. We worden door een gat in een omheining een natuurgebied in gepijld.

Hier groeien de paddenstoelen als kool en we merken op dat de herfst in aantocht is. Een open poort geeft ons toegang tot de spoorlijn; volgens ons moet die wel verlaten zijn.

Militair domein

We komen nu op een, volgens mij, verlaten militair complex, mogelijk een oud mobilisatiecomplex met rare lage gebouwtjes. De gebouwtjes zijn gesloten of open, leeg of gedeeltelijk gevuld. We komen er niet uit wat het is. We stappen terug langs het spoor en zien een soort open opslagloods en mogelijk dat dit hier vroeger een soort station was om legermateriaal via het spoor te transporteren. We worden ingehaald door de pijlenmannen van de club en ook van hen krijgen we geen antwoord op de vraag waar we ons nu bevinden. Wel krijgen we te horen dat we de poorten die volgen moeten afsluiten. De eerste poort wordt door de mannen voor ons open gehouden en gesloten. Vervolgens moppert de man ons voorbij fietsend over de "Groenen" Ach zo hebben we allemaal ons stokpaardje en we stappen rap achter ze aan. Als we het laatste hek achter ons sluiten horen we een geluid dat ons duidelijk maakt dat de spoorlijn niet verlaten is.... we horen een trein op hoge snelheid voorbij razen en zijn blij dat we hier al stappen.

De heide bloeit ons ook in dit natuurgebied tegemoet en een oude stormbaan verraadde dat dit vroeger militair terrein is geweest. Langs een bosschage denk ik zelfs een oud legervoertuig te zien, maar misschien wil ik dat alleen maar graag. Langs een verlaten woning verlaten wij het natuurgebied en stappen we het voormalige militaire domein uit. We zien dat er hard gewerkt wordt aan de herinrichting van dit gebied dat langzaam opgeslokt wordt door het industrieterrein van Turnhout. Wij krijgen nu een lange weg door dit industriegebied. Gelukkig is alles goed gepijld en is de ondergrond goed voor ons tempo. Voor ons zien we een aantal brandweerauto's en we zijn benieuwd wat er gebeurd is. Er is een drenkeling gered en die zit er een beetje raar bij..... Ach het is een oefening voor de duikers van de brandweer.

Wij vervolgen onze weg en bereiken de Verlorenweg..... hallo Turnhout, zoek maar niet verder... wij hebben hem gevonden... hier ligt hij.

Verder stappend op de (niet) Verlorenweg bereiken we Zevendonk en stappen we recht op "de Donk" af, we hebben onze eindbestemming voor vandaag bereikt. Het valt mee met de drukte in de startzaal en wij gaan voor de beloning en jawel verse soep. Omdat we nog even wat boodschappen willen doen maken we onze lunch af met een broodje hesp en dan kunnen we er weer tegen aan.

Een mooie afwisselende tocht die goed gebruikt maakt van de militaire domeinen en natuurgebieden. Ook de verhouding asfalt en zachte ondergrond is prima en dat maakt het een omloop voor alle typen wandelaars. Het stukje industriegebied is saai, maar ach, wie daar over zeurt....

-Jan Kampman-

Hemelse klanken begeleiden ons ...

Laatste opdracht volbracht

Het is zaterdag 20 september en ik kom, gelijk met de bus uit Rooi, bij 'De Ossenkop'. We kunnen dus meteen door naar de heuvels. Het belooft een prachtige dag te worden. Als we omstreeks kwart over acht bij wegrestaurant A2 Nederweert iedereen aan boord hebben, blijkt de animo voor deze reis een beetje tegen te vallen. Er hadden er nog wel zo'n 15 bij gekund. Maar niet getreurd, wij zijn er wel bij. In Maastricht verdwijnt het buizenstelsel steeds meer onder de löss en weldra zal de tijd aanbreken dat ook Clubreizen van OLAT hier ondergronds gaat. Maar vandaag is het nog gewoon met de bochten mee sturen en dat is voor Frans geen probleem. Precies een uurtje later zet hij ons af bij de kroeg in Nessonvaux, waar de koffie voor ons gereserveerd staat.

Bois de Banneux

Zoals gewoonlijk vertrekt de eerste lichter al meteen zodra ze de routebeschrijving van Toon te pakken hebben. Volgens dat papier moet die groep zo'n 6,5 km meer dan wij. De madam van het kroegje werkt de rest van het gezelschap vlot af, het koffiewater is warm en daar is ook alles mee gezegd. Het duurt dan ook niet lang of we gaan er weer vandoor en om precies half elf staan we op het processieplein in Banneux. Daar staan we inderdaad. Hemelse gezangen bekoren onze oren, bruine paters omhelzen verloren schapen. Deze wereld is nog steeds een openbaring. Aan ons knaagt de twijfel, geen markering te vinden. Onze redder Toon weet uitkomst. In het veen van Banneux is het vandaag geen lolletje, vertelt een 'Belg' vol ontzag en hij maakt daar het nodige gebaar bij om ons ervan te overtuigen. Er is inderdaad wat slijk, maar om daar nu iets mee te doen, is overdreven.

Al gauw laten we het veen voor wat het is, en betreden het 'Bois de Banneux'. Hier ligt nog een aardig stukje bos en we raken al aardig in de ban van het gebeuren. De bergen houden zich voorlopig nog op de vlakte, maar toch zit er de vaart nog niet helemaal in.

We lunchen met krentenbrood op een bankje onder de boom, met zicht op het huisje van Hans en Grietje. De omgeving is om van te genieten.

Douane op het dwaalspoor

Als we volgens de aanwijzing goed heb-

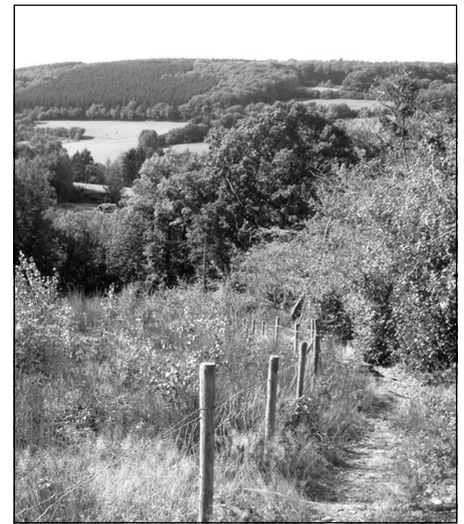
ben opgelet en op weg zijn naar de Ruisseau de Targnon, haalt de douane ons in en ze bekennen niet steeds goed te sporen. Dat zien we even verderop ook daadwerkelijk gebeuren. Het dwaalspoor heet GR 573.

Daling over holle wegen

De lindenboom bij de kerk van Becco ontvangt ons even later allerhartelijkst. Nu is het lunchtijd en OLAT neemt bezit van het plaatsje. Het is er goed toeven. Amper buiten de bebouwde kom neemt de natuur een loopje met ons. Een daling van 35 meter binnen de 300 meter over een ongelijk smal rotsig pad met een uitholling in het midden. Dat kan je geen holle weg meer noemen, maar het uitzicht: grandioos.

Beneden komen we in La Reid, eveneens fraai. Voorbij het centrum gaan we langs de verkeersweg met een flink stijgingspercentage, maar ook hier weer een verrassing: een agronomisch instituut. Hier treffen we meer dan 300 dieren in dertig verschillende soorten, er schijnen zelfs twee meuten wolven tussen te leven.

Maar dat is niet alles, ook hier is weer een weggetje verstopt tussen de meidoorn en prikkeldraad, met een onbepaald dalingspercentage. We blijven intact en bereiken Winamplanche. Onze GR 5 gaat nu verder samen met de GR 15. Hier is even gelegenheid om op adem te komen op een brugje. Daarna gaan we direct door naar Creppe. We volgen nog eens een smal pad met een beekje er langs, nog even opletten dus.

De GR doet zijn naam wederom eer aan en de omgeving blijft indrukwekkend. In de verte zien we Spa liggen en weten dat het uur van de waarheid nadert.

We naderen een brug, maar gaan net daarvoor naar links tegen een helling op, het smalle pad omhoog loopt langs prikkeldraad. Halverwege de klim toch maar even omkijken en dat maakt indruk. De klim loopt uit op een asfaltweg die vanmiddag druk benut wordt door 'prachtstukken met een hoog toeren-tal'; we zien die van Toon ook nog langs komen.

En dan komt het einde van mijn laatste wandeling in de Ardennen in zicht. Toon komt ons al tegemoet wandelen; hij is zichtbaar tevreden. We worden verwend met een bekertje soep en dan zit het erop. Het pure genieten volgt daarna nog onder het lommer voor het Casino van Spa.

Afscheid

Rest nog mijn dank aan Toon en zijn team, voor de jarenlange ondersteuning. Mijn dank geldt ook voor Piet en Piet met wie ik door de jaren heen heel veel wandelplezier heb beleefd. Ook gaat mijn dank naar Toon en Miet, Coby, Maria en Nelly, die mij de laatste twee jaar zorgzaam hebben begeleid. Verder dank aan iedereen voor die mooie en gezellige wandeltijd die wij gezamenlijk mochten beleven. Nog veel goeds gewenst voor OLAT Clubreizen, het ga jullie goed.

-Ad van Asten-

LPS: STAND CLUBKAMPIOENSCHAP per 22 september 2014

1		Rick Liesting	12741	25	M
2	1	Hanny Klumpkens	11727	25	V
3		Hans Pranger	10629	22	M
4	2	Anita Pepers	9729	22	V
5	3	Sandra de Graaff	9295	24	V
6	4	Marleen Ramakers	8160	22	V
7		Roel van der Wijst	7583	18	M
8		Mart Douven	7555	21	M
9		Jack Bertrums	7434	13	M
10		Pieter Boots	6300	17	M
11		Rob van Stuivenberg	5535	14	M
12		Hans van Heeswijk	5531	13	M
13		Rini Welten	5290	14	M
14		Jan Dinnissen	5244	13	M
15		Dirk Donders	5194	15	M
16		Peter van den Brink	4401	9	M
17		Ton Seetsen	4074	10	M
18		Frank Marchand	4021	10	M
19		Mike Bertrand	3930	10	M
20		Martien van Achterberg	3841	9	M
21		Henk Vink	3770	10	M
22		Hugo Prinsen	3533	7	M
23		Jelte van der Zee	3380	9	M
24		David Vos	3120	9	M
25	5	Ineke Peijnenburg	2900	9	V
26		Rino Hamelink	2760	7	M
27		Gerrit Arfman	2660	7	M
28		Cor van der Heijden	2585	6	M
29	6	Conny Raaijmakers	2556	6	V
30		Jan Swinkels	2540	6	M
31		Co Tops	2180	6	M
32		Wim van Cappelle	2132	4	M
33	7	Nicole Nacken	2050	5	V
34		Bert Timmermans	2040	5	M
35		Ton de Jong	2020	5	M
36		Huub Raaijmakers	1879	5	M
37		Ernst Westerhoff	1797	4	M
38		Marco van Heel	1766	3	M
39	8	Rina Prinsen-Bourgonje	1690	4	V
40		Theo Martens	1680	4	M
41		Frits Mennen	1668	4	M
42		Jan Kampman	1649	3	M
43		Jack Hendriks	1580	4	M
44		Rudolf van Rooij	1440	4	M
45	9	Sjan van Roosmalen	1421	3	V
46		Adri van der Graaff	1330	3	M
46		Rob Keetlaer	1330	3	M
48		Claude Herman	1310	2	M
49		Erik Dikken	1231	3	M

50		Koos van der Maden †	1220	3	M
51		Servee Derks	1190	2	M
52		Boetje Huliselan	1180	3	M
53		Bart Lupke-Schipholt	1143	2	M
54	10	Tiny van Alphen	1080	3	V
		Richard Klein Bennink	1080	3	M
		Gerard Meeuws	1080	3	M
57	11	Jeannette van Boerdonk	1070	3	V
	11	Riet Emans	1070	3	V
59		Wim van de Wittenboer	1020	3	M
60	13	Clazien Koopman vd Zande	1010	3	V
61		Paul Koks	857	2	M
62		Jan van Boerdonk	720	2	M
	14	Isis la Croix	720	2	V
		Theo Gijzen	720	2	M
		Nico van Hassel	720	2	M
		Sjef Koolen	720	2	M
		Ted Liebregts	720	2	M
		Paul Röhner	720	2	M
69		Hennie Hendriks	710	2	M
	15	Iris van Limburg	710	2	V
71		Cees van Dijk	610	1	M
72		Paul Kanters	588	1	M
73		Willem Arts	500	1	M
74		Tony van Duijn	500	1	M
75		Gerry vd Aa	461	1	M
76		Wim Baken	360	1	M
	16	Annie Beekman	360	1	V
	16	Caroline Dinnissen-Vernie	360	1	V
	16	Maria van den Berg	360	1	V
	16	Janny den Braber	360	1	V
	16	Mariet Douven	360	1	V
		Pe Everaerts	360	1	M
		Hans van Grol	360	1	M
		Peter Hamers	360	1	M
	16	Anneriet Janssen	360	1	V
		Henk Klinkhamer	360	1	M
		Gerrit Legierse	360	1	M
		Stefan Mutsaers	360	1	M
		Eric-Jan van Oorschot	360	1	M
	16	Margret Vermeijs	360	1	V
		Peter van de Ven	360	1	M
		Jan Vermulst	360	1	M
93	23	Ans van de Broek	350	1	V
	23	Annemiek Karels	350	1	V
	23	Anja van Kempen	350	1	V
		Hans Koopman	350	1	M
	23	Bea van Lieshout	350	1	V

AGENDA CLUBKAMPIOENSCHAP OKTOBER / NOVEMBER / DECEMBER

Datum	Plaats	Organisatie	Afstand	Start	Punten	Bonus
11-okt	Berg en Dal	LAT, Herfstdagtocht	60 km	07.30	250	100
1-nov	Amerongen	Maarten Luther wandeltocht	60 km	07.00-08.00	250	
2-nov	Rotterdam	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a	schema
16-nov	Rotterdam	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a	schema
7-dec	Rotterdam	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a	schema
14-dec	Amsterdam	LAT, Chris Berger Atl	5-10-15-20 km	12.00	bof2/p.a.	schema

Deelname aan een tocht graag binnen 2 dagen melden bij clubkampioenschap@olat.nl

Voor meer informatie kijk op www.olat.nl bij clubkamp. 2014

DAK wandeltocht

Drunen

Met de Valys zijn Kees en ik er weer eens op uit geweest. Deze keer (30 augustus) ging de reis naar Drunen voor de DAK wandeltocht.

De taxi was mooi op tijd en omstreeks half negen stonden wij in Drunen op de Prins Hendrikstraat. Nadat we wat folders op de tafel hadden gelegd, was er nog tijd voor een kopje koffie. We kozen voor de 25 km. De tocht verliep voorspoedig en dat zeker door de goede bepijling van de route. We wandelden in een gebied waar ik nog niet vaak geweest ben en dat ging richting Helvoirt. Na ruim 8 km was de eerste rust in een leuk pannenkoekenhuis, waar we ook koffie konden krijgen. Het parcours bleef mooi en voor we er erg in hadden, kwamen we bij de tweede rust waar ze onze kaartjes knipten voor controle. Nadat we in conferentieoord De Guldenberg waren geweest, moesten we een stukje teruglopen door de bossen van de bekende Drunense Dui-

nen. Nu was het nog 11 km. In het dorpje Giersbergen was de rust in herberg De Drie Linden. Het was 13.00 uur en we dachten dat we wel een pilsje hadden verdiend. Het was erg gezellig. Ondanks dat het een beetje miezerde, was het toch een heel aardige wandeltocht.

68e Airborne Wandeling Oosterbeek

Vandaag (6 september) zijn Kees en ik weer aan de wandel geweest. We vertrokken om 8.00 uur met de bus van WIEGO uit Breda. Tegen Ben had ik verteld dat we omstreeks 10.00 uur zouden arriveren, maar dat was een half uurtje vroeger. Van de Sonneveldlaan gingen we direct naar café Schoonoord om daar onze wandelvrienden te ontmoeten. Dit café ligt aan het parcours en we konden ook meteen vertrekken. Deze wandeling is altijd indrukwekkend. Toen wij 10 km hadden gewandeld, gingen wij even bij Lies en Evert langs voor een heerlijk

kopje koffie en een broodje. Tegen 11.30 besloten we toch maar om door te lopen, ofschoon onze wandelgroep daar nog niet was aangekomen.

Het was uitstekend wandelweer, maar wel bewolkt. Om 13.45 uur kwamen we bij de tweede rust, ook Evert en Lies waren er al. De rest van de groep lag zo'n 30 minuten op ons achter.

Na nog een korte stop bij een tennisbaan, bleek het nog maar 7 km te zijn naar de finish bij café Schoonoord. Hier stond Ans Minor op ons te wachten. Ik zei dat de anderen nog wel een half uurtje weg zouden blijven. Voor ons dus voldoende gelegenheid om van ons welverdiende biertje te genieten. De groep liet nog iets langer op zich wachten dan verwacht, maar om 17.00 uur konden we weer richting Breda vertrekken. Omdat we vandaag precies 11 jaar waren getrouwd, gingen we eerst nog langs de Chinees om dat te vieren. Zo werd het een prachtige wandeldag en een extra mooi weekend.

-Inge en Kees Mol-

Zaterdag 6 op zondag 7 september

Amsterdam - Tilburg, 125 km

23 uur voor de boeg

Samen met Richard Kok ga ik met de trein naar Amsterdam. In Amsterdam stroomt de kantine van waar we vertrekken om 15.00 uur langzaam vol, vele bekenden natuurlijk, maar ook ontbrekende gezichten wegens werk, blessures of andere omstandigheden. Zelfs Richard Boosten komt helemaal naar Amsterdam om voor de eerste keer deel te nemen aan deze tocht. Na een moeizame Amsterdam – Leeuwarden dan maar hopen dat deze tocht beter gaat. Natuurlijk nog even dollen over Richard zijn sponsor van de 4daagse van Nijmegen, maar ook veel leuke dingen en wetenswaardigheden uitwisselen. Natuurlijk ontbreken Ilona, Arie en Wilma niet op de tocht en voor Arie wordt het een bijzondere, zijn 100ste Long Distance, ik vraag mij alleen af hoe hij al dat gebak aan de finish gaat krijgen!? Jan en Marco zijn ook aanwezig, evenals de kersverse centurion Antoine Hunting en zo hebben we op voorhand al een leuke groep wandelaars om deze tocht mee door te komen.

Uiteindelijk is het dan 15.00 uur en met een lekkere temperatuur, maar zonder zon, gaan we op pad om circa 23 uur later te finishen in Tilburg. Het eerste gedeelte wordt in groepsverband afgelegd. De rest van de tocht mag op eigen tempo, maar indien noodzakelijk word je op rusten opgehouden om de groep redelijk compleet te kunnen houden en de verzorging ook goed te kunnen orga-

Vorig jaar hadden we een zeer natte uitvoering van deze tocht. Ik hoop dat dit jaar het weer wat beter zal zijn, zodat ik meer zal kunnen genieten van alle leuke dingen onderweg en niet alleen maar bezig zal zijn om kilometers weg te trappen. Er zijn dit jaar net onder de 45 deelnemers voor de complete tocht. De organisatie biedt namelijk ook de mogelijkheid om in te stappen voor 80 km en 40 km om zo meer deelnemers te trekken. Voor ons is dit ook erg leuk omdat er telkens nieuw bloed instapt en zij ons indien nodig op sleeptouw kunnen nemen of leuke nieuwe verhalen hebben (beide het geval dit jaar). Erg jammer is dat Ad Leermakers niet aanwezig kan zijn in verband met een zware infectie aan zijn hand. Hij heeft deze tocht al vele malen gewandeld en was zo'n beetje de meeloopende marsleider. Hopelijk herstelt hij vlug en zonder ernstig blijvend letsel.

niseren. Mede hierdoor wandelen we op een relaxt tempo van zo rond de 7,5 km per uur. Het leuke is ook dat er nu wisselende samenstellingen zijn in de diverse groepjes welke ontstaan en je op deze wijze lekker kunt bijkletsen met iedereen. Onderweg veel kleine rustpostjes met thee, cola, bananen waardoor de innerlijke mens goed verzorgd blijft en het wandelen lekker door kan blijven gaan.

Kennedymars stroomt in

Voordat ik het eigenlijk in de gaten heb zijn de eerste 33 km voorbij en komen we aan op de eerste binnenrust in Kockingen. Hier hebben we bijna een uur om te genieten van een lekkere kop soep en ons gereed te maken voor de nacht (reflectie en verlichting). Als we om 21.00 uur weer mogen vertrekken is het al redelijk donker en zal blijken dat verlichting niet overbodig is en we blij mogen zijn dat Ilona en Wilma deze nacht voor verlichting zorgen (klinkt

ook dubbelzinnig trouwens)... In Vleuten op 45 km stroomt de Kennedymarsgroep in; dit is ook maar een beperkt gezelschap van nog geen 20 deelnemers, maar maakt het natuurlijk wel weer gezelliger. Hier moeten we even wachten, dus lekker aan de warme choco en een sanitaire stop. Als we weer verder mogen wordt na enkele kilometers door Ilona een ontdekking gedaan, haar zaklampje is foetsie, ligt waarschijnlijk nog in Vleuten, hoe dit op te lossen!? De hulplijn wordt gebeld in de vorm van Cock (haar partner, hij rijdt bijna altijd mee voor hand- en spanndiensten) en nu maar proberen uit te leggen waar het lampje kan liggen midden in het dorp, je kunt je voorstellen hoe zo'n gesprek kan verlopen. Maar na een klein kwartier verschijnt daar ineens de auto van Cock en hij is nu even daadwerkelijk "de bringer van het licht". Antoine en ik roepen al dat het in de schuur gezet mag worden, maar toch knap om dat lampje zo terug

te vinden. We wandelen vrolijk door en voor we het weten zijn we in Nieuwegein voor de binnenrust op 58 km.

Pim, rolstoeldeelnemer

Hier wordt onze aandacht getrokken door Pim. Deze jongeman neemt deel in zijn rolstoel en het is toch erg apart om te horen hoe hij dit beleeft en wat hij al meer heeft “gerold”. Leuk in ieder geval dat de organisatie het voor hem mogelijk maakt om deel te nemen. Rond 01.30 uur vertrekken we weer vanaf deze rust, met de wetenschap dat we over 14 dagen weer hier zullen terugkomen, dan met de tocht Nijmegen – Rotterdam (160 km). Nu volgt het traject naar Gorinchem. Veel donkere en smalle wegen met sloten aan beide zijden van de weg, dus goed opletten waar je loopt. Door het toeslaan van de vermoeidheid worden de gesprekken minder en o.a. ik ga ook op de automatische piloot. Normaal kan ik mij focussen op de witte belijning van de wegen, maar deze ontbreekt helaas. Gelukkig overleven wij het zonder een nat pak, een andere wandelaar is helaas wat minder fortuinlijk en is toch in de sloot beland, horen wij later in Gorinchem.

Rond 05.45 uur in de ochtend komen we aan in Gorinchem. Hier stapt de 40 km in waar o.a. Bas en Anne van Andelst erbij komen. We krijgen te horen dat Anne zaterdag het record snelwandelen op de 20 km heeft verbroken en dit nu op 2.01 uur heeft gezet, klasse! Het wordt nu langzaam licht en ik besluit mijn lange broek en thermo shirtje in te wisselen voor wat luchtigers, volgens mij wordt het een mooie wandeldag.

Klasse!

Haha, goed gegokt, het wordt prachtig

weer als de zon doorkomt. Ook de groep is ondertussen wat gewijzigd in samenstelling. Enkele heren hebben zich aangesloten, waaronder Gerard Heunks, Bart Snoeren, Wout en Rinus (beide heren kende ik nog niet, maar hebben een onuitwisbare indruk gemaakt). Geven zij in eerste instantie te kennen hier te wandelen voor hun rust, na een opmerking over een banaan gaat het via waterbedden en wokkeltjes compleet nergens meer over en worden de gesprekken als maar gekker en schunniger; maar goed dat er niet zoveel dames bij lopen en de dames welke erbij zijn dit soort zaken gewend zijn. We wandelen nu richting het pontje bij Dussen, ik geniet nu echt met volle teugen van de omgeving. Ik zie nu wat ik vorig jaar niet heb gezien door alle regen. Enig probleem wat nu ontstaat is dat de organisatie moeite krijgt om ons te bevoorraden. Door een opgebroken weg moeten de auto's omrijden en hierdoor ontstaat de kans dat wij wat mislopen, maar gelukkig gaat alles goed, klasse gedaan van de organisatie! Nu nog even door Dussen lopen (wat dus een half uur duurt, wat een lang dorp) en dan komen we bij de binnen-

rust op 102 km om 09.00 uur, tijd voor een ontbijtje in de vorm van een heerlijke uitsmijter (wel voor eigen rekening).

Om iets voor tienden komen ook de hekkensluiters van de groep binnen. Zij kunnen nog net even toilet maken want om 10.00 uur gaan we weer verder voor het laatste stuk. Met zijn allen op de veerpont, de meesten voorzien van het traditionele suikerklontje met cognac en even genieten van deze ‘gratis’ meters welke wij niet hoeven af te leggen. Aan de overzijde vervolgt de route naar Sprang Capelle. De kerk lijkt ook

net uit te zijn en volgens mij heeft de voorganger zoets geroepen als “ga heen en vermenigvuldig u” want al deze mensen weten het gaspedaal goed te raken, ze vliegen af en toe voorbij in de auto. Ondertussen komt Cock ook weer regelmatig naast ons rijden en ineens is Ilona het slachtoffer van een soort handeltje tussen Cock en Rinus. Zij weet beide heren er van te overtuigen dat het geen goed plan betreft, dit natuurlijk wel in de vorm van enkele dreigementen. Sprang Capelle is ook al zo'n heerlijk lang dorp en volgende week met de 80 van de Langstraat mag ik hier weer doorheen, wat een fijne wetenschap....

En nog een half uur over

Via Kaatsheuvel op naar De Moer, waar ineens Cock met een doos ijs staat, hartstikke lekker maar het levert dus ook weer hilarische gesprekken en tafe-

relen op, in de vorm van hoe zuig/lik jij je ijsje!? Naast eventuele spierpijn in de benen kan ik geloof ik de volgende dag ook spierpijn van het lachen verwachten. Aangekomen in De Moer op de laatste binnenrust is het nog 6,5 km. Na een beetje aandringen van onze zijde mogen we hier toch iets eerder dan 12.45 uur vertrekken voor de laatste etappe. We gaan via het industrieterrein en de buitenwijken van Tilburg op weg naar de finish om hier om 13.30 uur dan eindelijk aan te komen na ruim 22,5 uur wandelen. We hebben genoten en veel lol gehad tijdens deze leuke en mooie tocht.

Alle medewandelaars weer bedankt voor de gezelligheid en de organisatie weer bedankt voor het mogelijk maken van deze tocht en de goede zorg!

-Rick Liesting-

Een beetje verdwaald, jammer maar doel is gehaald

De 80 van de Langstraat, Waalwijk

Door werkzaamheden had ik vorige week al de Long-Distance tocht Amsterdam-Tilburg moeten missen. Deze tocht heb ik nog nooit gelopen, net als de tochten die dit weekend op het programma staan. Jawel, dit weekend is er keuze tussen twee tochten, namelijk op vrijdag gaan vele wandelvrienden naar de Z tot Z tocht in Zeewolde en dicht bij huis is de 80 van de Langstraat te bewandelen. Beide tochten staan bekend als goed verzorgd en beide heb ik nog nooit gelopen. Mijn keuze is gevallen op Waalwijk om hier een poging te wagen om onder de negen en half uur 80 kilometer te wandelen. Ik heb zo'n poging ook al in Schiedam geprobeerd, maar helaas was ik er daar waarschijnlijk nog niet helemaal klaar voor.

Op mijn sloffen?

Ik reis vandaag samen met Rick naar Waalwijk en ik weet dat hij ook een doelstelling heeft die nog veel scherper is, namelijk onder de 9 uur deze tocht volbrengen. Beiden hebben we vrijdag en zaterdag de Z tot Z tocht digitaal gevolgd en nu hebben we zelf wel zin om te vlammen.

Aangekomen in Waalwijk probeer ik mijn wagen bij de start te parkeren, maar helaas ben ik toch aangewezen op de algemene parkeerplaats. Daar kleden wij ons om en laten onze tas achter in de auto, omdat we geen gebruik gaan maken van de mogelijkheid "tassentransport". Alle deelnemers hebben namelijk de mogelijkheid om bij de start op het Unnaplein een tas in te leveren, je tas wordt dan gratis vervoerd naar alle hoofdposten. Na het omkleden en eenmaal onderweg naar de start loop ik te denken of ik niks vergeten ben, kijk naar beneden en zie dat ik mijn sloffen nog aan heb..... Het moet niet gekker worden, vorige week 40 kilometer zonder zooltjes gelopen en om te zeggen dat ik nu mijn doel-

stelling op "mijn sloffen" zou gaan lopen is denk ik teveel gevraagd.

Vliegende start

We zijn ruim op tijd en nemen plaats aan de tafel van Margret en Jan Kampman; als we zien dat meerdere wandelaars naar de startplaats bewegen nemen wij daar ook plaats. En als er 1 schaap over de dam is.... wordt het snel drukker achter ons. Vooraan zie ik wandelaars verschijnen die ook een snelle tijd op de klokken willen zetten waaronder Leon Pullens, Anne van Anandel, Mark Schalken, Wil Boudewijns en vlak voor de start Dirk-Jan v/d Nieuwenhuizen en zijn zuster Jacqueline. Motoren komen voor ons staan en het lijkt erop dat we naar de officiële start mogen lopen; we moeten achter een tental

vrijwilligers blijven lopen tot aan de start. Bij de start is het een gezellige drukte, maar het startschot om 20.00 uur klinkt mij als muziek in de oren!

Het lijkt wel een vliegende start en zoals verwacht zijn het de namen die ik al noemde die vol gas onderweg gaan. Het tempo ligt in het begin hoog, zéér

hoog mag ik wel zeggen, ik loop nog met Rick en Dirk-Jan weg van de anderen. Na ongeveer 6 kilometer zien we Ad Leermakers uit de menigte ons begroeten. Ik heb van dochter Yvonne voor de start al gehoord dat Ad langs het parcours zou staan, hij glundert van oor tot oor en wij zijn blij verrast dat hij weer onder de wandelaars is na een lange tijd in het ziekenhuis te hebben gelegen! We komen na een "opwarm"-rondje van 9 kilometer weer terug bij de start en worden opgezweept door het aanwezige publiek.

Eigen plan

Na 10 kilometer zegt Rick tegen mij dat we er 1:02 over hebben gedaan; ik trek op dat moment mijn eigen plan en ga op een tempo lopen wat ik denk nog vele kilometers vol te houden. Ik zie Rick en Dirk-Jan doortrekken, heb ze nog steeds in beeld en merk dat ik er toch weer bij kan komen, hierna trekt Dirk-Jan flink door en even later gaat Rick er ook vandoor. Ik blijf mijn eigen plan trekken en laat me niet van mijn stuk brengen, ik loop ruim voor op mijn eigen schema.

Wat een feest

Onderweg is het echt genieten van het publiek dat massaal langs de weg staat. Ikzelf heb wel last van al die vuurkorven waarvan de rook op je adem slaat als de wind verkeerd staat. Wat een feest hier op de 80 van de Langstraat, vooraf heb ik al veel gehoord, maar dit overtreft mijn verwachting, er wordt me zelfs een joint aangeboden waar ik vriendelijk voor bedank.

Super service

De eerste grote rust (20 km) komt in beeld en alleen loop ik de sporthal in Vlijmen binnen en zie Bas van Andel staan, hij vraagt hoe het gaat. Eenmaal de sporthal weer uit zie ik Rick nog steeds lopen in de verte. Een paar kilometer verder hoor ik achter mij iets aankomen. Ik denk even aan Wil of Anne maar het is een rolstoeler die mij voorbij komt. De fietsbegeleiding komt bij ons rijden en voorziet ons van alles wat wij maar nodig hebben niks is hem te veel! Bidon bijvullen, terug rijden om bananen te halen, echt een super service voor de voorste wandelaars. Via Haarsteeg en Elshout kom ik aan bij de 2e grote rust (34 km). Ik wil iets te drinken pakken maar ze zijn daar nog alles aan het klaarzetten, ik ga er niet op wachten en wil de sporthal weer uitlopen, dan hoor ik achter me "nummer 890 de heer Bertrums", ik kijk om en zie Rick ten tonele komen! Samen lopen we verder naar het volgende feestje wat er in Waalwijk te beleven is, namelijk op het parkeerterrein van het RKC stadion. Daar worden we weer opgezweept door het aanwezige pu-

blik en dat zet ons weer in de juiste cadans. Even later duikt ook onze hulplijn op de fiets weer op en voorziet ons van de nodige proviand, geeft ook aan hoever we achter onze voorgangers zitten en maakt een praatje met ons, "echt een meerwaarde".

Gewoon even doorbijten

Na 42 kilometer benoemt Rick dat we er vier en een half uur op hebben zitten en dat hij iets van verzuring en verkrampting voelt in zijn bovenbenen en een tempo lager gaat lopen. Ik voel ook weer mijn blaas vol lopen die ik vorige week heb mogen ontvangen door eigen schuld...

Via Sprang-Capelle, Waspik, 's-Gravenmoer, Dongen, De Moer komen we aan op de hoofdpост in Loon op Zand (67 km). We besluiten hier om iets warmes te drinken en terwijl Rick aan de thee zijn zondes zit te overdenken, krijg ik de ingeving om mijn blaas te laten behandelen en vraag aan Rick of dit wel verstandig is met nog 13 km te lopen. Eenmaal bij de E.H.B.O. aangekomen vraagt deze beste man om op de tafel plaats te nemen. Ik leg uit dat ik dit geen best plan vind omdat ik bang ben voor kramp. Nadat de bloedblaas weer leeg is wil hij hem ook weer afplakken, maar daar heb ik geen tijd voor. Ik bedank hem van harte, trek mijn schoenen aan, maar ik heb nog meer pijn dan voor het prikken. In het weggaan zegt hij nog "gewoon even doorbijten".

Verdwaald, maar doel gehaald

Eenmaal buiten zegt Rick dat ik alleen door moet lopen aangezien mijn doel nog haalbaar is. Het is namelijk 4.00 uur en ik heb dus nog anderhalf uur om 12 km af te leggen; ik ga hierna alleen op pad en zet flink de vaart erin en we wensen elkaar succes. Nu is het opletten geblazen om geen pijlen te missen. we hadden toen we samen liepen al verschil-

lende pijlen goed gehangen, maar in Waalwijk mis ik toch echt een pijl of is die er niet.... kijk op de kerkklok en zie dat het 5.00 uur is! Een motoragent houd ik aan en vraag of ik nog wel goed zit. Deze haalt zijn beschrijving erbij en weet het ook niet zó. Hij gaat op onderzoek uit en komt terug gereden met de mededeling dat ik niet meer op het parcours zit en hoe ik moet lopen om daar weer te komen! Eenmaal aangekomen bij de finish zie ik Rick staan en ik weet dat dit geen goed nieuws is, ik loop maar even door om het goed tot mij door te laten dringen. Bij terugkomst hoor ik van Rick dat hij ook heeft lopen dwalen en op de gok heeft lopen wandelen... al met al haal ik toch mijn doel doordat de organisatie mijn tijd herziet. Een beetje jammer want ik had graag een tijd gelopen die hoorde bij mijn prestatie....

De stempels zijn nog niet aanwezig en samen met Rick loop ik naar de auto om ons om te kleden en daarna terug te rijden. Hierna zijn de stempels er nog niet en besluiten we om iets te gaan drinken. Daar aangekomen zitten Leon Pullens en de Fam. Van Andel er ook en wordt alles nog even nabesproken. Als na lang wachten de stempels nog niet zijn gearriveerd besluiten we huiswaarts te keren.

Bedankt

Bij deze wil ik de organisatie bedanken voor een prachtig georganiseerde 80 van de Langstraat en met name de fietsvrijwilliger verdient een dikke pluim en alle vele vrijwilligers die dit evenement mogelijk hebben gemaakt.

-Jack Bertrums-

2x in België in 3 weken tijd

De Vierdaagse van de IJzer

27 jaar geleden schreef ik voor OLATNieuws voor de eerste keer over deze Vierdaagse. Toen wandelde ik met oud-leden Louise Hagenaar, Joke Streur en een Zaandammer Ben Hollander, met wie ik nog een spannend liftavontuur beleefd heb. Helaas zijn ze alle drie al overleden. Het hele artikel straalt een gezellige en goed georganiseerde Vierdaagse uit. Hierna heb ik nog 19x de IJzer gelopen, om dan dit jaar voor de 21ste keer deel te nemen. De gezelligheid en de organisatie zijn nog steeds optimaal. Dit keer ga ik met mijn vaste wandelmaat Arie Evegroen. Onze overnachtingsstek is de brandweerkazerne in Poperinge. Vanaf station Breda is dat ongeveer 3 uur rijden.

Al snel krijgen we een legerveldbed toegewezen met matras. Vroeger ontbrak dat laatste, waardoor je in een geul kwam te liggen. We komen een bekende Limburgse wandelaar, Ger, tegen met zijn vriendin Tilly. Poperinge ligt niet zo ver van de Abdij van Westvleteren, waarvan de 12 graden-Trappist al meerdere keren gekozen is tot de beste van de wereld. Ik weet dat er een bus naar de Sixtusbossen rijdt, op 20 minuten lopen van hun proeflokaal. Wat ik vergeten ben: de vertrektijden raadplegen, en die zijn heel sporadisch, 3x per dag. Volgend jaar beter. We beperken ons nu tot een St. Bernardus op de markt in café Oud Vlaenderen.

Om 7 uur de warme maaltijd, die krijg je met dezelfde scan als waarmee je onderweg gecontroleerd wordt. Het is geen 5-sterren-diner, maar voor de komende 4 dagen zullen we zeker geen honger hoeven te lijden.

Donderdag 20 augustus

Wake-up call om half 6, gelukkig ben ik na al die jaren gehard tegen het licht en het geluid dat opsteekt, mijn biologische wekker gaat een half uur later af. Het ontbijt is overvloedig en, vooral als je wat later bent, is het gemakkelijk om extra brood en beleg bij te halen. Behoor je tot de eersten, dan sta je in een rij van 40 m en is men wat gereserveerder bij het uitdelen. De negen bussen die ons naar de startplaats Oostduinkerke brengen, vertrekken om kwart

over zeven en geen seconde later. Als je die dus mist, heb je een probleem.

Men is ruimschoots op tijd, om 8 uur op de startplaats, een kerk met een hoekige toren, waaraan een 6 m hoog Christusbeeld is vastgenageld. We drinken koffie in het tweede tentje, in het eerste is de bediening niet op de grote toestroom van wandelaars ingesteld. In 100 minuten tijd starten er meer dan 5000 wandelaars en wij zijn heus niet de enigen die zin hebben in koffie. Om 8.49 uur kunnen we vrij soepel onder het scanpoortje doorlopen. We starten wel met de dreiging van een stevige donderbui achter ons, maar gelukkig trekt die van ons weg. Na 6 km krijgen we melk EN een yoghurtdrinkje.

Niet ver daarvandaan het gedenkteken van de 4de Legerafdeling, waar net een bloemenhulde is gebracht. Veel gesneuvelden op een grote muur en op kleinere grafstenen. De voertaal is Frans (Waals).

Nog een kleine 5 km en we lopen door landelijk gebied naar Nieuwpoort. We zien nog een grote fabriekspijp, die er een beetje gammal uit ziet. Het is de ruïne van een steenbakkerij en het was 100 jaar geleden een observatiepost van het Belgische leger. Een paar keer word ik aangesproken door personen die zien dat ik het T-shirt van de Dodentocht aan heb. De standaardvraag luidt dan steeds: "Heb je hem uitgelopen?"

In Nieuwpoort, vlak voor de markt, barst er dan echt een bui los. We schuilen en bezichtigen de kerk en ik steek

een kaarsje op voor mijn moeder bij een Mariabeeld. Er zijn trouwens wel zes "opsteekplaatsen", o.a. een voor de Heilige Rita. De bui houdt aan, maar een beetje wandelaar zet door naar de 300 m verderop gelegen markt, waar de eerste koffie of kelk gedronken kan worden. Daarna gaan we naar het sluizencomplex waar de boten op de IJzer, de Langeleed en de Noordvaart op hun beurt moeten wachten voordat ze de grote vaargeul naar de Noordzee op kunnen. Nu komt een heel lang stuk (8 km) door de duinen (IJzer Natuurreserveaat) en over het kazerneterrein van de Marine voordat we de jachthaven uitgebreid kunnen bezichtigen. Dan zijn we weer terug bij het sluizencomplex, waar ook het Albert I-monument staat. Wel vreemd dat het bezoekerscentrum daar nog in aanbouw is, zodat we het monument zelf (de koning als militair op een paard) niet kunnen benaderen. Daarna gaat het langs die geul over een wandelpad, waar ook veel dagjesmensen en toeristen lopen op weg naar de kustboulevard. Nu zijn die wandelaars echt in de minderheid. Aan het eind van die boulevard, bij Groenendijk-Bad, nog een kleine 20 minuten "tijgeren" door het mulle duinzand, geen pretje. We zijn te laat voor de bedeling van porties garnalen door Estaminet De Peerdevisscher op het plein van het Visserijmuseum, maar we kunnen bij de vertrekplaats van de bus met Ton en Joop, twee Noord-Hollandse wandelaars, nog een pintje drinken.

Donderdag 21 augustus

Een gezellige dag, die eindigde in stilte. Uitslapen, want we starten vandaag in Poperinge. Arie heeft iets langer werk met het ontbijt, daarom drink ik de koffie vandaag alleen. Om 7.00 uur gestart. Ik had gisteren nog gezegd dat ik het zo'n mooi controlesysteem vond, scande gisteren door mijn trainingsjack en Aries rugzak heen, maar nu loopt het dus spaak.

Het eerste stuk komen we in de Hoppe-streek en hier lopen we tussen grote percelen hoppevelden door. We komen nog een dikkere vrouw van mijn leeftijd (rond de 60) tegen, die met een stok loopt. Vroeger liep ze met haar man, maar die kan het al helemaal niet meer. Even verderop zien we een tiental katten voor de keuken van een boerderij zitten. En even later is dat aantal verdrievoudigd, want de boerin komt met voer naar buiten.

Het mooie van deze militaire Vierdaagse is dat men zich bij de vergrijzing van de wandelpopulatie heeft aangepast. Zo zijn er naast de traditionele afstand van 32 km nog afstanden van 8, 16 en 24 bijgekomen. De dag begint met veel blauwe lucht en zon, maar op het eerste terras in het eerste dorp Proven beginnen er toch grotere en donkerder wolken aan het zwerk te verschijnen. Op een kleine drie km van Watou zie je dat het heel moeilijk zal zijn om de bui voor ons te ontlopen. Arie begint langzamer te lopen, maar ik wil zo weinig mogelijk regenwater opvangen en zit nu boven mijn normale tempo. Het laatste kwartier voor Watou krijg ik dan ook mijn deel. In Watou zelf ga ik maar liefst 6 cafés binnen om bekenden te ontmoeten. En gelukkig bij het zesde café, het Wethuys, zie ik Ton en Joop en een leuk stel uit Beek en Donk: Anneriet en Hans. Eigenlijk is dit de dag van de Westvleteren, maar omdat de route daar niet langskomt wordt het hier de St. Bernardus 12. Nu is het wel een probleem of Arie mij zal kunnen vinden, daarom zet ik Wilma, een Bourgondische wandelaarster, buiten op de uitkijk en ik race naar de deur toe als hij in zicht komt. Drie kwartier en 2 Paters

later krijgen we van de uitbater nog een plaatselijke specialiteit te proeven: de Yedeghemsche Tripel, rondje van de zaak. De meeste 32 km-wandelaars zijn nu wel voorbij en nog zijn we niet van de drank af: we passeren 500 m verderop de brouwerij van het Poperings Hommelbier en een/twee gratis glazen sla je niet af. Ja lezer, de wandeldag is ontaard in een drankdag. Enige excuus: de route is niet om over naar huis te schrijven. Arie is verstandiger dan ik, hij gaat door. Als ik hem 10 minuten later achterna ga, is de route leeg. Om een beetje tijd te winnen, sla ik het Franse deel van het parcours (2 km) maar over. Ik haal zegge en schrijven nog één wandelaar in.

Toch nog een rust in het Helleketelsbos. Het is maar een klein perceel. Vroeger was een groot deel van Vlaanderen bebost, maar door ontginningen is er veel verloren gegaan. Het bos waar we nu door lopen is in de periode 1920-1925 aangeplant. "De Helleketel" is het oudste café van België, en daar drink ik 2 Picons, een specialiteit van de streek, kruidenlikeur met wijn. Loop nog de laatste 8 km naar Poperinge, maar de eindscan krijg ik vandaag niet meer. Arie is de laatste die wel in genade wordt aangenomen.

Vrijdag 22 augustus

Na jaren weer de Dodengang en Oud-Stuivekenskerke.

Vandaag is de start op de markt van Diksmuide. Om 7 uur stipt met de bussen, het is drie kwartier rijden. Dus nog ruimschoots tijd voor twee koffie. Daarna sluit ik aan bij "de optocht". Bornem was anderhalve week geleden zeer druk, maar hier kunnen ze er ook wat van: gisteren 6500 en vandaag 7050 lopers. Al na een kleine kilometer zijn we bij de IJzertoren. Deze toren is meer dan 100 m hoog en bovenop zien we de

letters in de vorm van een kruis: AVV, VVK. Dit betekent Alles voor Vlaanderen, Vlaanderen voor Kristus. Het is een pleisterplaats voor de Vlaamse Nationalisten. Eerst heeft er een kleinere toren gestaan. Toen die op last van de overheid werd gesloopt, is deze hele grote gebouwd. Van de eerste toren is nog een kleine ruïne te zien. Iemand vertelt ons dat België aan het begin van de Eerste Wereldoorlog een minimaal leger had (10.000 manschappen). En dat de Walen in het leger toen bij hun Vlaamse landgenoten niet erg geliefd waren. Zij bekleedden namelijk de hogere rangen en de Nederlandstaligen moesten het veldwerk doen d.w.z. velen van hen sneuvelden aan het front. Even verderop het stiltepad. Dit pad is tijdens de Vierdaagse officieel geopend. Het wordt ook wel de "Loopgraaf van de Hoop" genoemd, omdat men van hieruit van het front in rustiger oorden terecht kwam.

Helaas, het weer zit ons weer dwars, een behoorlijke bui, waardoor we een lange rust nemen in café "De Dodengang". Ger en Tilly hebben hier ook een droog plekje gezocht. Daarna de echte Dodengang, waar we voor het eerst sinds jaren doorheen kunnen lopen en enige voorstelling krijgen van hoe ellendig de situatie hier tijdens de oorlog was. Even verderop het kapelletje van Oud Stuivekenskerke. Hier was 100 jaar geleden een observatiepost van het Belgische leger. Het hele gebied was toen een zompige watervlakte, waardoor de Duitse troepen hier niet konden doorstoten. Na een onverhard pad komen we in Grootmoeders café, een heel klein en intiem cafeetje, waar we een pannenkoekje eten. In het dorpje Keiem treffen we Ger en Tilly voor de derde keer. We zitten nu op de helft (16 km). Omdat hier veel weilanden zijn, zien we doorlopend de statige IJzertoren in de verte.

Op km 20 komen we in het Praetbos, ook een klein bos, maar fijn om een kwartier tussen het groen te lopen. Als we weer op de grote baan zijn, komen we langs een Duits kerkhof met een indrukwekkend beeld van treurende

ouders die hun zoon aan het front verloren hebben.

Het laatste dorp waar we rusten (23 km) is Vladslo. Hier zie ik Ton en Joop en Hans en Anneriet. Ook Dirk van de Belgische Marine, die altijd met zijn zwart-witte hond, een collie loopt. Na Vladslo neem ik de rolstoelroute. Arie loopt de normale route en achteraf blijkt die behoorlijk modderig te zijn. Voor de tweede keer 2 km afgesneden, maar mag ik na de 100 van Bornem? De laatste 4 km gaan langs de IJzer. We zien de kerk en de IJzertoren van Diksmuide alweer in de verte. Gelukkig komen we bij zonnig weer op de markt aan. Met Tilly en Ger wil ik het gezellige café vlak bij de vertrekplaats van de bussen, het Patersvat, bezoeken. Hier is het altijd heel gezellig en veel wandelaars treffen hier elkaar. Helaas... het is 4 maanden geleden gesloten. De uitbater is uitgekocht en nu worden er appartementen gebouwd. Op de markt vinden we een leuk terras en Arie arriveert 10 minuten na mij. Na een leuk gesprek met een paar inboorlingen brengt de bus ons weer naar Poperinge.

Zaterdag 23 augustus

Aan het ontbijt in gesprek geraakt met een Belgische wandelaar die 12 jaar burgemeester van Lommel is geweest. De start is in Ieper, de dichtstbij gelegen stad (10 km), waar we echter met de bussen het laatst arriveren, om 5 voor 9. Het blijkt dat de bussen vaak voor 2 kampementen worden gebruikt, dus moesten wij op de Diksmuidense of Oostduinkerken wandelaars wachten. Het centrum van Ieper is 100 jaren geleden volledig platgebombardeed, maar daar merk je niets meer van. De markt met zijn lakenhal en de kerk ademen de sfeer van een middeleeuws stadje uit. Er is nog een demonstratie van motoren en jeeps, die 100 jaar geleden in de oorlog operationeel waren. We vertrekken maar meteen, zonder koffie. Helaas geen lange wandeling over de stadswallen, we zijn via een nieuwere wijk zo de stad uit. Ik krijg bijna nog ruzie met een vader als ik bij het passeren van drie kinderwagens bij

wijze van grap zeg dat die verboden moeten worden. In een van die wagens zit overigens het kleinkind van Wilma. Moeder Rebecca loopt ook mee. Buiten de stad de "Pool of Peace", een mijnenkrater waar door een te vroege ont-ploffing 88 Engelse soldaten door eigen vuur gedood werden. Het is nu een 12 meter diepe vijver, die vanaf de weg niet te zien is omdat er veel bomen omheen staan. Na 6 km komt de 16 km-route er bij, het café daar is veel te druk om iets te gaan drinken. 500 meter verderop, bij de Dikkebuse Vijver, krijgen we een snee peperkoek en we gaan die op een muurtje rustig verorberen. Bij deze vijver, die echt een toeristisch object was voor zwemmers, vissers, bootjes en plankzeilers, is de laatste jaren niet veel te doen. Een groot café/restaurant is failliet gegaan en er is nog geen nieuwe uitbater voor gevonden. Vreemd! Wel mooi om ruim een kilometer om de rechteroever van die plas heen te lopen. In het dorpje Dikkebus gaan we op een kruispunt bij het enige café buiten zitten. Is wel een beetje fris; dan maar even iets extra's aan doen. Wat belangrijker is: we zullen tijdens de rest van de tocht geen regen meer krijgen. We hadden ons portie wel gehad de afgelopen 3 dagen! Hans en Anneriet zitten hier ook, zij zijn de rode draad die we deze hele dag tegenkomen. We lopen nu in de streek "Het Heuvelland" en het dorp Kemmel komt in zicht. Ben nog even bang dat we de Kemmelberg, een beboste heuvel moeten beklimmen (stijging 100 m), maar we gaan naar een grasveld in het centrum, waar we de halverwege-scan krijgen. Tussen Kemmel en Wijtschate liggen ook nog Hill 60 en 62, hier is ook zwaar gevochten. De getallen verwijzen naar de hoogte. Wijtschate is een plaats waar ik in die 20 jaar weinig geweest ben, maar het heeft een gezellige dorpskern met een brink (grasveld). Het is vandaag ook de finishplaats van een autorally en we krijgen veel oude modellen te zien. Vanaf nu gaat het linea recta naar Ieper. In Voormezele hadden we altijd rust in een grote evenementenhal, maar nu gaat het door een lan-

delijk gebied en op km 29 zijn we bij de gemeentegrens van Ieper. We passeren de kazerne waar ik mijn eerste 10 "IJzers" heb overnacht. Ben daar weggegaan om twee redenen: het ligt ver (25 minuten lopen) buiten het centrum en je mocht niet meer in de gebouwen slapen en ik houd niet van k(r)amperen. In het sportstadion waar we de medaille krijgen is niet veel te doen. Nadat Arie zijn wandelboekje heeft laten stempelen, lopen we via de Menenpoort naar de markt. Aan de Menenpoort moet ik in dit verslag zeker aandacht schenken. Het is een poort in de vorm van een Romeinse triomfboog. Op de muren staan de namen van 54.896 vermiste soldaten van het toenmalige Britse Imperium. Elke avond om 8 uur stipt wordt hier ter ere van hen "The Last Post" geblazen om hun inzet in de Grote Oorlog te herdenken. Vreemd genoeg zijn de namen van 34.957 personen die na 15 augustus 1917 gesneuveld zijn in een andere plaats (Passendale) vermeld. Misschien wegens ruimtegebrek.

Vanwege de Vierdaagse wordt "The Last Post" vandaag ook om half 4 geblazen. Helaas is het voor ons ondoenlijk om hierbij aanwezig te zijn. Op de markt is met moeite een plek op een terras te vinden. Behalve wandelaars stikt het hier ook van de toeristen.

Met Anneriet en Hans een grote fles "Passchendale Bier" gedronken; in het kader van wat ik net verteld heb niet zo vreemd, dat op het etiket staat: "om even aan die arme drommels te denken, die toen voor ons gevochten hebben". We zien nog een trouwe wandelaar van de Kempische Wandeldagen, Willy Persyn. En de dag eindigt toch nog met een flinke hoosbui. Gelukkig zitten we dan in de laatste bus naar ons kampement.

-Peter van de Ven-

Lopen langs de bronnen van de Rijn, Reus, Ticino en de Rhône

De Vier Quellen Weg (1)

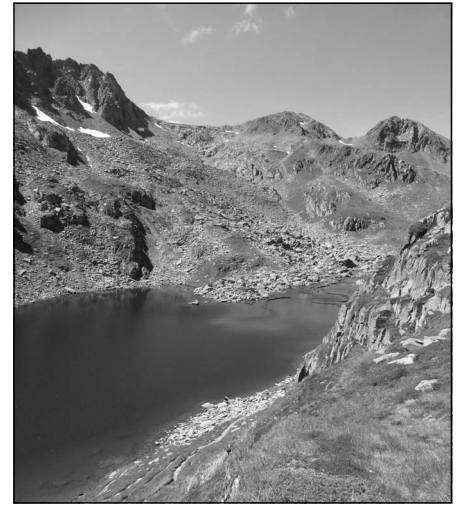
Ondanks mijn blessure wandel ik nog steeds, zij het alleen korte afstanden. In plaats van bij de pakken neer te zitten, probeer ik te genieten van wat nog wel kan. Volgend jaar staat Nieuw-Zeeland op het programma en als training loop ik met rugzak de Vier Quellen Weg in Zwitserland. Dit pad loopt van de Oberalppas langs de bron van vier grote rivieren en eindigt bij de Rhône-gletsjer. Dit is deel 1.

Dag 1 Oberalp pas – Vermigel hütte 14.5 km

Een trein zet me af bij de Oberalp Pas op 2.044 meter en ik ben dankbaar voor elke meter vanuit het dal die ik niet heb hoeven klimmen. Aan de groene bergen te zien, worden mijn spieren nog genoeg op de proef gesteld vandaag. Langs een restaurant en over een parkeerplaats loop ik naar het begin van de Vier Quellen Weg, die wordt gemarkeerd door een replica van de oer-Hollandse vuurtoren van Hoek van Holland. Volgens de gids een symbolische verbinding tussen de bron en de monding van de Rijn. Eh...? Ik heb 19 jaar in Rotterdam gewoond, maar de Rijn heb ik daar nog nooit gezien. Langs de vuurtoren van Hoek van Holland stroomt de Nieuwe Waterweg. Dat de Rijn bij Lobith ons land binnenkomt, hebben we op school geleerd, maar waar gaat hij daarna eigenlijk heen?

Water over het pad

Ik laat de vuurtoren voor wat hij is en loop naar het begin van de wandelroute. En daar twijfel ik. Er is een alternatief over de berg Pazolastock van 2.740 meter en dat klinkt veel aantrekkelijker dan het lagere origineel. Na even aarzelen, kies ik voor het onverharde pad dat direct de bergen in leidt. Het begint met een steile klim omhoog en al gauw stop ik mijn winterjas, die ik in het dal nog nodig had, in mijn rugzak. Er zijn geen bomen om een beschermende schaduw te werpen tegen de felle zon. De groene alpenweiden zijn bespikkeld met kleurrijke bloemen en over het pad stroomt water. Het is zo helder en de lucht is zo schoon dat het lijkt alsof ik de omgeving superscherp zie. De kleuren zijn feller dan ik gewend ben, zoveel tinten. Geweldig. Ik ben blij met mijn stokken, die me helpen mijn evenwicht te bewaren en de druk op mijn knieën verlichten. Een stukje verderop

stroomt naast het pad een beek. Het water dondert naar beneden met indrukwekkende kracht. Ik vraag me af waar al dat water vandaan komt. Er is niet één heuvel, maar een landschap dat in alle windrichtingen golft, zonder een vlak stuk in zicht. Het groen van gras en mos is bespikkeld met grijze rotsen, maar het pad is nog eenvoudig te lopen. In de verte zie ik één besneeuwde piek, die zo uit een Bondfilm lijkt weggelopen, met één pufje wolk in een strakblauwe hemel, alsof het wordt veroorzaakt door de berg zelf.

Wegwijzer

Terugkijkend zie ik hoe hoog ik al gekomen ben, het beekje van net is een glinsterend lint dat afsteekt tegen steeds ijlere bergen. Voor en achter me lopen enkele wandelaars met een dagrugzak. Zo kan ik mooi zien waar ik precies heen moet. Hoog boven me ontwaar ik een gele wegwijzer. Ontmoedigend hoog. Maar ik ben nog fris en ga vol goede zin op pad. Dit is het soort omgeving waar ik van hou, de natuur in, weg van de beschaving. Heel diep in het dal zie ik het dorpje Andermatt en op een tegenoverliggende berg staan vier hele kleine windmolens, die vloeien met de omgeving. Maar als ik mijn blik iets verleg, zijn daar alleen nog de bergen. Alleen het geluid van water klinkt en een enkele tjirp van een vogel. Geen motorgeluid, geen muziek, geen

toeterende auto's. Heerlijk.

Aan de schaduwkant van de berg is het fijn koel. De bloemen en het mos zijn bedekt met een dun laagje poedersneeuw. Wat is het hier mooi! Waar je ook kijkt ziet het eruit als een ansichtkaart. Een hele keten besneeuwde toppen. Mijn ogen genieten, maar mijn voeten gaan langzaam door, zigzaggend de berg op. Aan de ene kant de berg, aan de andere kant de steeds dieper wordende diepte. Eén verkeerde stap en je ligt beneden in de kreukels, maar ik maak me geen zorgen. Het pad is breed genoeg en ik ben tredzeker. Hoogtevrees ken ik niet en dit is niet eng genoeg om me zenuwachtig te maken.

Steenlawine

Ik kom uit bij een berghut, waar ik in de schaduw even rust. In de verte hoor ik geiten mekkeren, terwijl hun bellen vrolijk klinken. De ultieme Zwitserse herkenningmelodie. Stilzittend voelt de wind wat fris en daarom ga ik gauw verder. Af en toe mag je even naar beneden, zoals hier. Niet meer dan een paar meter, om uit te blazen voor de volgende klim. De grond is vochtig en wandelaars hebben verschillende paden naast elkaar gemaakt, in een poging hun schoenen schoon te houden. Het oogt alsof er een tank heeft gereden. Ik vraag me af of de Zwit-

sers wel blij zijn met de impact van al die toeristen op hun landschap en of het gras na verloop van tijd weer heelt. Het pad slingert een berg op en komt uit bij een steenlawine. Schilfers van rotsen, stenen ter grootte van een tafelblad of kleine auto, liggen over het pad. Op één rots zie ik nog een markering. Moeten we hier over? Nee toch? Na de eerste paar brokstukken verdwijnt het pad helemaal. Het stel voor me klautert er met moeite overheen en ik volg. Ik haal mijn handen uit de polsbanden van mijn stokken, omdat die nu alleen maar in de weg zitten. Al klauterend en kruipend bereik ik de top. Om er daar achter te komen dat een nieuw

pad aan de andere kant van deze rotspartij lag. Oeps! Op het juiste pad loopt het gelukkig weer een stuk makkelijker, al moet ik nog steeds goed opletten waar ik mijn voeten zet. In de verte glinstert een meer en die kant draait het pad op. Ik ontwaar ook een berghut met een terras erbij. Kijk, daar heb ik zin in. Toch duurt het nog een hele tijd voor ik de hut bereik. Afdalen gaat moeizaam als je over elke stap moet nadenken. Ze hebben een overschot aan rotsen in Zwitserland en ik heb het gevoel dat ze allemaal op het pad liggen in plaats van ernaast. Dit is waarvoor ik gekomen ben. Zo anders dan in Nederland. Zo leuk!

Alpenhoorn

Vlak voor de hut moet ik een primitief hekje door dat de alpenweide scheidt van de mensenwereld. Ik probeer uit te vissen hoe het in elkaar steekt en als ik

het hek optil om het open te draaien, valt er een plank vanaf. Ik leg de plank in het gras en overhandig het restant van het hek aan de wandelaar die achter mij loopt. Hopelijk weet hij wel wat hij ermee aan moet. Bij de Badushütte hou ik weer een korte rust en vul mijn inmiddels lege drinkfles met heerlijk koel bergwater. Iets onder de hut liggen twee geiten tegen een cairn te rusten. Er loopt een pad langs en het is een van de twee waar ik uit kan kiezen. De korte of de lange route naar de Tomassee, ook wel de Lai da Tuma genoemd in het Alpenromaans. Ik kies voor de korte route, maar krijg al gauw spijt. Zo kort is-ie helemaal niet en elke

stap is een onderneming en rotspuzzel. Waar kan ik mijn voet veilig neerzetten zonder mijn enkel te verzwikken? Op welke rots glijd ik niet uit? De langere route was waarschijnlijk mooier én makkelijker. Ik zet door en na een bocht krijg ik zicht op een groot, groenblauw meer, ingebed tussen de kale bergen met hier en daar wat groen mos. Vanuit de bergen meandert een beekje naar het meer en rondom de monding kleurt het water bruin van het meegevoerde sediment. Dit is dan de Tomassee, de bron van de Rijn. Het is een populaire bestemming, want langs de oever is het druk. Meerdere groepen wandelaars luieren in het gras en genieten van de zon. Op de verre oever, pal naast het beekje dat het meer voedt, speelt een man op een Alpenhoorn. Het geluid weerkaatst tussen de rotsen en draagt ver over het water. Het is prachtig. Niet de eenvoudige oaldn roop die op de midwinterhoorns in Twente en de Achterhoek wordt gespeeld, maar vele melodieuze klanken ontsnappen aan het instrument. Het is ontroerend en toepasselijk dat juist de man juist hier speelt en in gedachten bedank ik hem ervoor.

Geplaveid pad

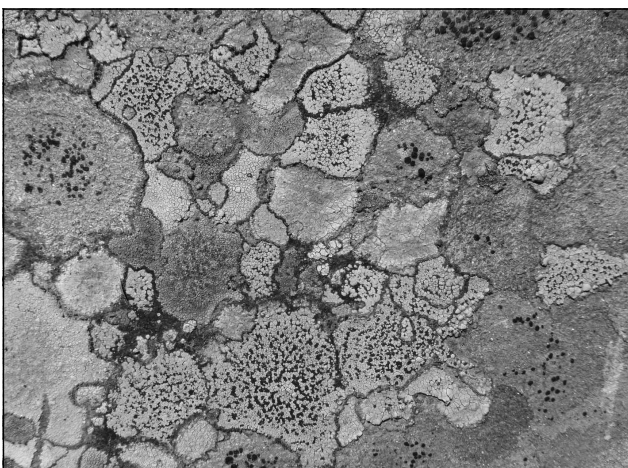
Na een tijdje geluisterd te hebben, ga ik verder. Hoewel de dagafstand officieel

15 km is, heb ik al een paar km extra meegepakt door over de Pazolastock te lopen. En ik ben er nog lang niet. Dit kon weleens een lange dag worden. Het pad voert omlaag naar een punt halverwege het meer en langs de oever loop ik verder. De bergen komen samen in een nauwe kloof, waar ik met twee passen over een grote stapsteen de andere oever van de Rijn bereik. Terwijl het water zich over de rotsen naar beneden smijt, volg ik iets langzamer mijn weg zoekend over de stenige oever. Ik kan geen markering vinden van de Vier Quellen Weg en volg daarom de roodwitte markeringen naar de Maigel Hut, waar de route langskomt. Het pad is

hier duidelijk aangelegd en ik verbaas me erover dat de Zwitsers dit voor elkaar hebben gekregen. Op een paar steenlawines liggen de rotsen met een vlakke kant naar boven, zodat er een pad ontstaat. Als het even zoeken had kunnen zijn, heeft elke rots een lik witte verf gekregen, zodat het effect van een trap ontstaat. Hoe krijg je zware rotsen precies zo dat er een geplaveid pad ontstaat? Zo hoog in de bergen kun je geen machinerie gebruiken. Alles moet handwerk zijn. Wat een karwei! Ik ben diep onder de indruk van de toewijding die hier uit spreekt. Tegelijk voel ik me bevoorrecht dat ik hier ben, door het nieuws van de afgelopen weken. Ik reis uit nieuwsgierigheid, om de wereld te ontdekken. Te genieten van het fraaie natuurschoon dat een ander land te bieden heeft. Zoveel mensen zijn ook onderweg, om andere, belangrijker redenen. Ze reizen niet, ze vluchten. Met alleen de kleding die ze dragen, met achterlating van hun familie, hun dromen, hun toekomst, om hun leven te redden. Soms heb ik het gevoel op een eiland te leven, het enige stukje van de wereld dat niet krankzinnig is geworden. Waar mensen elkaar niet naar het leven staan. Een wereld die ik begrijp en koester. Het leven is hier zoveel eenvoudiger met alleen bergen om je heen.

Sluch Piogn Crap

Vol gedachten loop ik verder, maar blijf wel om me heen kijken. Op een rots beconcurrert het korstmos elkaar om een plekje op het steen. Het gevolg is

een pallet van strak afgebakende kleuren, als een landkaart vol kleine rijkjes. Talloze tinten grijs en bruin omringen het felle geel van een andere soort. Het is prachtig en ik ga graag op mijn knieën om een foto te maken van dit kleine wondertje. Met uitzicht op de Maighel hut en Lai Urlaun hou ik lunchpauze in de schaduw van een rots. Het uitzicht is nog steeds poster-waardig, een blauw meertje op de voorgrond en daarachter scherpe pieken met een dun laagje poedersuiker. Ook nu kan ik niet lang stilzitten. Ik daal af naar een grindweg en omdat opnieuw een markering voor de Vier Quellenweg ontbreekt, koers ik af op de Maighel pas. Op de grindweg passeren verschillende mountainbikers, maar al gauw mag ik van de weg af en een smal pad in. Doordat ik de bodem van de Maighel vallei volg, hoef ik even niet te klimmen en dat is wel zo makkelijk. Ik ben ingesloten door de bergen. Groen aan de rechterkant en streng grijs met ijzige sneeuw links. Het paadje loopt langs de Rein da Maighels, een fikse rivier. Het water heeft zich een kloof gegraven in de alpenweide en buitelt vol enthousiasme over de rotsen, een tiental meters onder het gras. Verschillende stroompjes vloeien over het pad om zich bij de rivier te voegen. Waar een beek het pad kruist, liggen stapstenen zodat je je schoenen amper nat hoeft te maken. Af en toe stap ik opzij voor een stel mountainbikers, maar we zitten elkaar gelukkig niet in de weg. Ik loop lekker door, maar blijf staan als de natuur weer eens haar spierballen toont. De kloof versmalt zich tot een nauwe doorgang tussen de rotsen. Hier is het scheppende effect van water goed te zien, want de rotsen zijn glad gepolijst en prachtig ronde vormen. Het water kolk, schuimt, en buldert. Dit stuk van de kloof is blijkbaar zo beroemd dat het een eigen naam heeft gekregen,

want aan beide kanten wijst een pijl naar de 'schluch Piogn Crap'.

Paradijs

Uiteindelijk kan het vlakke pad niet voortduren, ik moet immers deze vallei uit. Een korte klim brengt me naar een wegwijzer die beweert dat het nog maar één uur is naar de Vermigel hütte. Voor een Zwitser misschien, die al vanaf de wieg mee de bergen in is genomen. Ik geloof de tijden op de bordjes niet meer. Ik voel het gewicht van mijn rugzak amper, maar hij vertraagt mijn tempo wel. Gelukkig is deze klim de vallei uit maar kort. Eenmaal boven is er een meertje met een prachtig uitzicht op weer een nieuwe set besneeuwde pieken. Het water is helder en tussen de rode rotsen zwemmen talloze kikkervisjes. Ze zijn al flink groot, maar hebben nog geen poten. Op deze hoogte kan het jaren duren voordat ze zich tot volwassen kikkers hebben ontwikkeld. Over de bergkam zie ik, heel diep in de verte, de Vermigelhut waarboven de Zwitserse vlag wappert. Mijn eindbestemming voor vandaag. Maar ja, dit is Zwitserland en aan rechte wegen doen ze hier niet. Zigzaggend loop ik bergafwaarts, een irritant pad waar je niet normaal lopen kunt. Ik begin een beetje chagrijnig te worden, een zeker teken van vermoeidheid. Toch sta ik stil bij de zoveelste waterval, geniet ik van intens paarse bloemen. Het is hier zo mooi. Eindelijk ben ik beneden, bij de wegwijzer naar de hut. Even gras onder mijn voeten, zachte modder. Bij een brug spoel ik mijn schoenen weer schoon. Een grindweg klimt een stukje en hoewel ik vanaf de berg een brede oprit naar de hut heb gezien, is er voor de wandelaars een laatste uitdaging. Een kort, maar hevig klimmetje door een alpenweide om de hut te bereiken. Er is geen dorp, alleen die ene hut, midden in de bergen. Vanuit de slaapzaal kijk ik uit op de heuvel die ik zojuist ben afgedaald. Het geluid van de waterval vult de stilte. Wat een paradijs.

-Rinda Scheltens-

Noordkaap-Gällivare / Gällivare-Östersund (7)

Maandag 19 augustus

Norden – Moskosel

Nog een kleine 35 km te gaan naar Moskosel, waar ik wil overnachten op de camping aldaar. De camping zou nog open zijn. Het is weer prachtig weer, half bewolkt en een graad of 18. De E45 is redelijk vlak en er is weinig wind. Ik heb er een weer lekker tempo inzitten en het vooruitzicht op weer een echt bed en douche geeft me een goed gevoel. Ik las een grote rustpauze in bij de brug over Piteålvén-rivier waar ook water te tanken is, de eerste keer dat dat kan sinds de Noordkaaptunnel in Noorwegen. Om 15:00 uur zie ik het meer al liggen waar de camping aan moet liggen. Mooi op tijd. Ik heb de mooiste cabin gehuurd met tv. Ik vraag ook meteen of er iets eten is. Er staat verse gerookte vis op het menu. Dat bestel ik. Enkele uren later zit ik heerlijk te eten. Ik kan helaas geen ontbijt bestellen, daarom heb ik maar lekkere gevulde koeken gekocht in het winkeltje. Ik rust lekker uit met mooi uitzicht op het meer.

Dinsdag 20 augustus Moskosel - Ronnberg

"Are you kidding?" Het is nog meer 500 km tot Östersund en dat te voet. Ik praat even en vul mijn watervoorraad aan bij hem thuis. Daarna loop ik weer door. De helft van het verkeer op de E45 is vakantieverkeer. Ze houden wel rekening met me, maar ja, ik val ook wel op met een fel oranje jas aan. Rond 4 uur loop ik de splitsing met weg 374 voorbij en 5 minuten later zie ik de rivier die ik over had moeten steken als ik rechtdoor was gelopen in Puottaure. Ik ben blij dat ik toch gekozen heb voor de E45 route. Het is een pittig stroompje dat ik niet zonder bruggetje had kunnen oversteken. Ik loop nog een uurtje door en zet mijn tent weer op in de bossen langs de E45.

De afstand tussen Moskosel en Arvidsjaur is meer dan 45 km, daarom zal ik deze afstand in twee dagen lopen. Dat betekent dat het 2 korte etappes worden. Ik slaap lekker uit en ga pas om 10:00 uur aan de wandel. Ik wil tot Ronnberg lopen dat ongeveer 22 km vanaf Moskosel is. Het is een dag die van alles wat heeft, zon, regen, wind en ik heb zelfs een onweersklap gehoord. Het is een saaie route, met wel iets interessants te zien. Ze zijn bomen aan het omdoen. Dat gaat ontzettend snel met 1 machine. Omzagen en dan elke 3 meter afzagen. Ik houd de tijd eens bij.

Er sneuvelen 6 bomen ver binnen 3 minuten tijd. De stammen zijn dan ook nog mooi op elkaar gestapeld. Zo'n machine kan veel hectares per week "snoeien".

Ik ben iets na drieën al in Ronnberg. Ik zie een verlaten weiland waar het hele jaar nog niet naar is omgekeken en zet mijn tent op. Het is een kort dagje geweest.

Woensdag 21 augustus Ronnberg- Arvidsjaur

Ik wil weer blijven liggen maar dat valt niet mee. Om 9 uur ben ik toch op stap. Het is nog een kleine 25 km naar Arvidsjaur, dus ik zal vroeg arriveren in

het stadje. Het is wederom een saai stuk weg, dus loop ik gewoon redelijk goed door. Al om 13:00 uur kom ik bij de splitsing van de E45 en weg 95. Rechtsaf betekent de E45 volgen naar Östersund (nog 450 km) en linksaf Arvidsjaur weg 95 (nog 2 km). Dus linksaf gegaan en om 13:30 uur loop ik Arvidsjaur binnen. Het eerste wat ik zie is het kerkhof van Arvidsjaur wat erg groot is, zeker als je het vergelijkt met het inwonertal van het stadje. Misschien worden hier alle mensen uit de hele gemeente begraven. Ze zijn met 3 machines het gazon aan het maaien op het kerkhof. Net na het kerkhof staat de kerk en tegenover de kerk staat de Lapland Lodge. Ik vraag of ik al kan inchecken en dat is geen enkel probleem. De lodge blijkt van Duitsers te zijn. Ik vertel wat mijn doel is en hoe ik verder wil lopen. De bedoeling is om morgen binnendoor te lopen richting Mala. Ik vraag de richting in het stadje en laat mijn kaart zien. Ze vertellen dat er mogelijk een probleempje is, omdat ik dan door een militair oefenterrein kom. Ik mag er alleen door als er geen oefening is. Vandaag was veel vuurgeschut te horen en of het morgen stil zal zijn, kunnen ze niet garanderen. Het is eigenlijk wel de bedoeling om deze route te lopen, want dat scheelt meer dan 10 km (77 km of ongeveer 65 km tot Mala). Ik heb weer de mooiste kamer gekozen, in ieder geval de duurste, met een werkende douche. Ik ben in de stad gaan eten en heb weer boodschappen gedaan voor de komende dagen. Ik hoor knallen in de achtergrond. Als ik

terug ben in mijn kamer, is er in de kamer naast me veel geroezemoes en discussie in het Duits, en er wordt geroemd aan hun douche, het heeft uren geduurd voordat blijktbaar die douche gerepareerd was. Toch een goede nachtrust gehad.

Donderdag 22 augustus **Arvidsjaur-- Ronnliden**

Om 8 uur is het ontbijt. Ik heb een zeer uitgebreide keuze zelfs inclusief appels. Goed gegeten, en een half uurtje later ben ik vertrokken. Ik hoor meteen weer knallen, dus loop ik toch maar om over de weg 95. Het is niet anders, dan maar omlopen. Als compensatie van deze tegenvaller is de weg opnieuw geasfalteerd en is er veel wind, maar wel vol in de rug (noordenwind) en een lekkere temperatuur van ongeveer 15 graden Celsius. Het gaat erg snel en om 12:00 uur ben ik al 21 km verwijderd van Arvidsjaur, ik word gewoon niet moe. 20 minuten later ben weer ik bij de volgende afslag die ik moet hebben. Die afslag is ook nog 21 km verwijderd van Arvidsjaur, oftewel ze kijken in Zweden blijktbaar niet op een paar kilometer meer of minder. Deze weg die ik nu moet volgen is ook compleet vernieuwd. De strepen staan er zelfs nog niet op. De wind is nog steeds behulpzaam en de weg is nauwelijks hellend. Het enige verkeer zijn bijna alleen lange trucks met boomstammen. Het lijkt of ik geen energie verbruik. Ik word bijna niet moe, en zelfs mijn rugzak van 17 kg voelt soms als een veertje. Om 5 uur kom ik in de buurt van Ronnliden en ik

zie een mooi plaatsje voor mijn tent. Ik heb er ruim 40 km opzitten en dat lijkt me wel genoeg voor vandaag. Ik zie op de kaart dat ik nog 5 km van de provinciegrens zit. Een beetje moe maar zeer voldaan kruip ik weer in mijn tentje. Ik bel het thuisfront weer en vertel dat het als een trein gegaan is ondanks de omweg. Wederom een goede nachtrust gehad.

Vrijdag 23 augustus **Ronnliden--- Mala**

Een etappe te gaan van minder dan 35 km. Dus toch weer op tijd opgestaan en om 8 uur weer gepakt en gezakt. Na een uurtje bereik ik de grensrivier Skellefteälven van een kilometer breed maar zoals gewoonlijk hebben ze bijna de hele breedte van deze rivier dichtgegooid om deze weg aan te leggen om de rivier over te steken. Dus geen brug maar enkele grote duikers om het water door te laten. Een machtig gezicht, zo'n brede rivier, maar waarom duur maken als het ook goedkoop kan. Er

komt ook weinig verkeer over. De rivier is de grens van Norrbotten en Vasterbotten. Ik heb er bijna 17 dagen over gedaan om 1 provincie door te steken, een doorsnede van meer dan 500 km. Stel dat eens voor hoe groot Nederland is? Het is wederom een mooie wandel-dag maar wel veel minder wind. Ik heb het gevoel dat het een meer toeristisch gebied is, veel meer huisjes aan het water. Ik loop van dorpje tot dorpje. Ik heb wel nieuwe rustplekjes in gebruik genomen. In elk dorpje staat een bushokje voor de schoolbus. Ik kan ze gewoon rustig gebruiken omdat er toch geen bus komt na 08:00 uur in de morgen. Ongeveer elk dorpje ligt aan een mooi groot meer waar ik ook gemakkelijk en zuiver water kan tappen. Je ziet ook steeds vaker iets meer open terrein

en soms zelfs een boerderijtje. De weg blijft redelijk vlak, of misschien wen ik wel steeds meer aan de hoogteverschillen en vallen die bijna niet meer op. Rond 15:00 uur kom ik in de buurt van Mala. Ik kan zelfs een paar km over een fiets/wandelpad lopen langs een groot meer tot ik het stadje bereik. Een half uurtje later bereik ik het centrum en zie ik een verkeerswijzer met een hotelicoontje erop. Het blijkt het enige hotel van Mala te zijn; Sportshotell Mala. Wederom een luxe kamer gepakt. De prijs is incl. ontbijt zoals gebruikelijk maar ook incl. dinerbuffet. Het is wel een eenvoudig buffet, maar dat is niet erg. Ik heb weer boodschappen gedaan voor de komende dagen en ook een extra grote zak chips voor vanavond. Lekker tv-kijken met een zak chips, maar helaas geen voetbal op tv. Een collega van het werk gebeld dat ik er al 340 km op heb zitten maar dat ik nog niet op de helft ben van mijn geplande route dit jaar. Ik heb wel een blaar moeten prikken, maar als dat mijn enige ongemak is, daar wil ik voor tekenen.

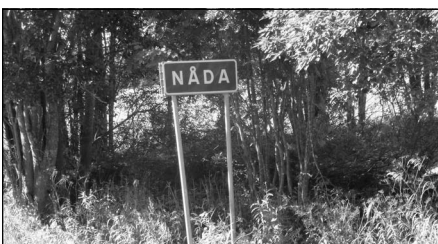

Zaterdag 24 augustus **Mala -- Svartliden**

Nu begint de etappe waar ik het meest tegenop kijk. De afstand tussen Mala en Asele is eigenlijk te groot om "geheel binnendoor" te lopen (over binnenweggetjes i.p.v. over doorgaande wegen). Over de binnenwegen naar Asele bedraagt de afstand bijna 200 km. Ik wil woensdag aankomen in Asele, wat betekent 5 dagen 40 km per dag.

Het betekent dan ook dat ik ook voor 5 dagen eten moet meenemen enz. Mijn vakantie is eigenlijk te strak gepland, ik kan eigenlijk geen dag rusten want dan haal ik Ostersund niet op woensdag 4 september. Ik heb besloten een tussenweg te vinden. Ik loop "binnendoor" en kom eerder op weg 365. Deze weg loopt eigenlijk het meest rechtstreeks naar Asele. Dat betekent dat de afstand ongeveer 170 km is. Bovendien kom ik halverwege door Lycksele, waar ik bovendien weer boodschappen kan doen. Een ander voordeel is dat er volgens de kaart een fietspad langs de 365 loopt, dus iets geruster lopen de komende dagen. Ik check uit bij de receptie, en de dame kijkt me met grote ogen aan: "walking to Asele?" Yes, walking in 5 days.

Het is rustig weer, er wordt de komende dagen helemaal geen regen voorspeld, het wordt zelfs warm, meer dan 20 graden. Dat betekent dat er veel vocht nodig zal zijn deze etappe. De eerste uren is het nagenoeg vlak, want ik loop langs de Malanrivier, wat de naamgever van het stadje Mala is. Dan draai ik rechtsaf naar het zuiden. Ik kom weer op een half verharde weg en het wordt weer heuvelachtiger en kronkelig. Na een uurtje ben ik nog niemand op deze weg tegengekomen en kom ik zelfs door het plaatsje Nada. Er staan 5 huizen en een boerderij. Het is een typische plaatsnaam want je kunt 3 km vooruit kijken en je ziet geen levende wezens.

Ik heb veel energie, misschien goed uitgerust gisteren en de wil om het in 5 dagen te halen. In de middag heb ik al redelijk wat gedronken, maar de riviertjes die ik zie hebben geen geschikt water om mijn voorraad aan te vullen. Ik loop door het dorpje Roka, waar wel 50 huizen staan. Bij een huis is een man

aan een veranda aan het timmeren en daar vraag ik om water. Hij heeft er een Zweedse, Duitse en een Russische vlag hangen. Het blijkt een Duitser te zijn, getrouwd met een Russische en wonend in Zweden. Hij vult mijn flesjes en na een leuk praatje in het Duits, vervolg ik mijn weg. Ik heb nu genoeg water voor vandaag en morgenvroeg. Het wordt steeds warmer en ik begin steeds meer te zweten. Ik moet wel met het dunne jasje lopen, want de muggen zijn hier niet bepaald aardig. Als je zonder pet loopt steken ze gewoon op je kop en zelfs steken ze door je sokken op je enkels. Om 5 uur ben ik het zat voor vandaag; ik ben net Svartliden gepasseerd en zet mijn tent in een open ruimte waar veel bomen gerooid zijn. Moe maar voldaan over deze dag want ik heb ruim 35 km afgelegd. Een rustige nacht gehad want er is bijna geen verkeer en zeker niet in het donker.

Zondag 25 augustus

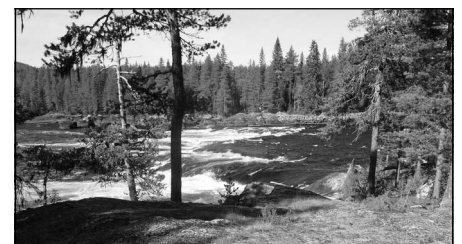
Svartliden - Husbondliden

Ondanks dat het zondag is, toch geen rustdag. Het is vannacht koud geweest, minder dan 5 graden. Het is zonnig, zeer helder blauw, geen wolkje te zien. Er is bovendien nagenoeg geen wind. Ik heb mijn rugzak weer ingepakt, en gepakt en gezakt vertrek ik weer verder naar het zuiden. Ik heb meteen een sterke afdaling voor de boeg. Het gaat snel naar Vormsele. Daar ga ik weer de doorgaande weg weer op, maar omdat het zondag is, is het absoluut niet druk op de weg. De weg loopt langs een rivier dus weer redelijk vlak. Na een uurtje kom ik bij een rustplaats, waar zelfs picknickbankjes staan. Er is een stroomversnelling in de rivier (je kunt het geen waterval noemen). Maar het is wel erg rustgevend, ik zie ook enkele mensen die aan het vissen zijn. Ik kan weer mijn

watervoorraad aanvullen en dat is nodig omdat het een zweetdag zal worden want het is om 10:00 uur al 20 graden. Ik wil er vandaag ook een beetje van genieten, en het wat rustiger aan doen. Net na de middag kom ik bij de kruising met weg 365. Daar is weer een grote rustplaats, waar zelfs een watertappunt is en toiletten. Ik ben verbaasd dat ik geen fietspad zie en wel een bordje met een fiets erop. Ik vraag aan mensen die aan het picknicken zijn of zij hier bekend zijn en laat mijn wandelkaart zien. Zij zien het embleem; maar een fietspad langs de weg die is hier in geen velden of wegen te zien. Een lange rustpauze genomen van meer dan een uur. Daarna de 365 opgelopen zonder fietspad. Deze weg is veel drukker, de drukste weg die ik in Scandinavië belopen heb. Er is ook veel vrachtverkeer en met name de houtwagens zijn talrijk. Ik loop nu recht naar het zuiden en de zon staat recht van voren, en ik kan geen seconde in de schaduw lopen. Ik zweet me te pletter en ik moet mijn wandeljasje aanhouden, vanwege de opvallende kleur, maar ook vanwege de lastige muggen. Mijn dorst wordt er niet minder op, en ik neem veel kleine rustpauzes om even uit de zon te zijn. Rond 4 uur kom ik door het plaatsje Husbondliden, daar laat ik mijn flesjes weer vullen door een jonge vrouw met een klein kind. Ik weet niet of ze gelukkig getrouwd is, of dat de plaatsnaam daar invloed op heeft.

Na een klein uurtje heb ik het helemaal gehad, en zoek een plekje op in de schaduw en zet mijn tent op. De muggen blijven zeer agressief, en moet mijn tentje invluchten. Ik heb nog steeds geen mug gezien in mijn tent.

*-Peter van Beljouw-
(wordt vervolgd)*

DECATHLON

BEST

SPORT FOR ALL | ALL FOR SPORT

 WWW.DECATHLON.NL

HELEMAAL KLAAR VOOR HET WINTERSEIZOEN

Decathlon Best, NCB-weg 14 • 5681RH Best • Tel.: +31 499 365 080

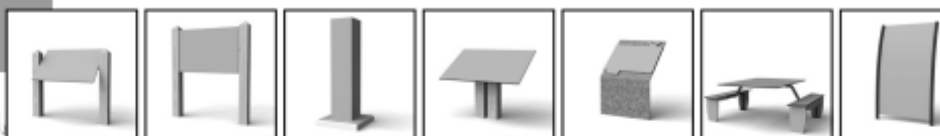

ma - do 9:30u - 20:00u. vr 9:30u - 21:00u. za 9:30u - 18:00u. zo 12:00u - 17:00u.

Press Art

Graffiti- en vandaalbestendige informatieborden

Bestel een GRATIS sample op de site www.PressArt.nl, bel 06 212 86 333 of stuur een e-mail naar info@PressArt.nl

Slijtvaste communicatie oplossingen voor natuur, cultuur en design

www.PressArt.nl - Sparrenlaan 42a - 3941 GM Doorn
T: 0343 522 455 - M: 06 212 86 333

GROOT-BRITANNIË
Hadrians Wall, Engeland

IERLAND
Mourne Walking Festival
Castlebar en Western Way

MADEIRA—MALLORCA
GR 221

SPANJE
Camino de Santiago (2015)
St. Jean Pied de Port - Leon -
Santiago de Compostela

FRANKRIJK
4daagse van Chantonnay

DUITSLAND - TSJECHIË - POLEN
3daagse-3 landen wandeltocht
Saksische Schweiz Malerweg en Ertzgebirgste

INDONESIË
IML-tocht Int. Heritage Walk en
rondreis Java en Bali

CHINA - IML
Beijing Int. Mountain Walking Festival

KOREA - JAPAN - TAIWAN
IML-walks
Int. Walking Festival Wonju - Zuid-Korea
3-daagse Higashimatsuyama - Japan
Int. Happiness 2 days Marching - Taiwan

NIEUW-ZEELAND - AUSTRALIË
Zuidereiland - Stewart Island - Milford -
Keplertrack - Abel Tasmanpark - Noordereiland - Blue Mountains - IML-tochten Rotorua en Canberra

THAILAND
Wandelrondreis door Noord en Oost Thailand

LITOUWEN
Wandelfestival IML-kandidaat

Wandelweek Airbornepad Market Garden

Wandelen met kleine groepen
Zie wandelreizen-programma op

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

Tel. 0495 450325—mobiel 06-52788806